

**Ana Kuzmanić
Portfolio
2024**

Divlji rast

Godina: 2022.

Tehnika: instalacija, 18 kolaža (29 x20cm), vitrine, print

Dizajn postava i vitrina: Roberta Bratović i Nina Bačun / OAZA

Produkcija: BLOK, u okviru projekta "Muzej susjedstva Trešnjevka - živa baština"

Mjesto izlaganja:

2023. „Umjetnost (u) susjedstvu: trešnjevački radovi Marka Tadića, Ane Kuzmanić i Božene Končić Badurina“, u organizaciji HULU Split, Salon Galić, Split, Hrvatska (kustosica: Ana Kutleša)

2023. "Rasvijetljena soba- ženska fotografska praksa u Hrvatskoj", u organizaciji Umjetničkog paviljona, Tehnički muzej Nikola Tesla, Zagreb, Hrvatska (kustosica: Sandra Križić Roban)

2022. Divlji rast, u organizaciji BLOK-a, Nova BAZA, Zagreb, Hrvatska (kustosica: Ana Kutleša)

Kratki opis:

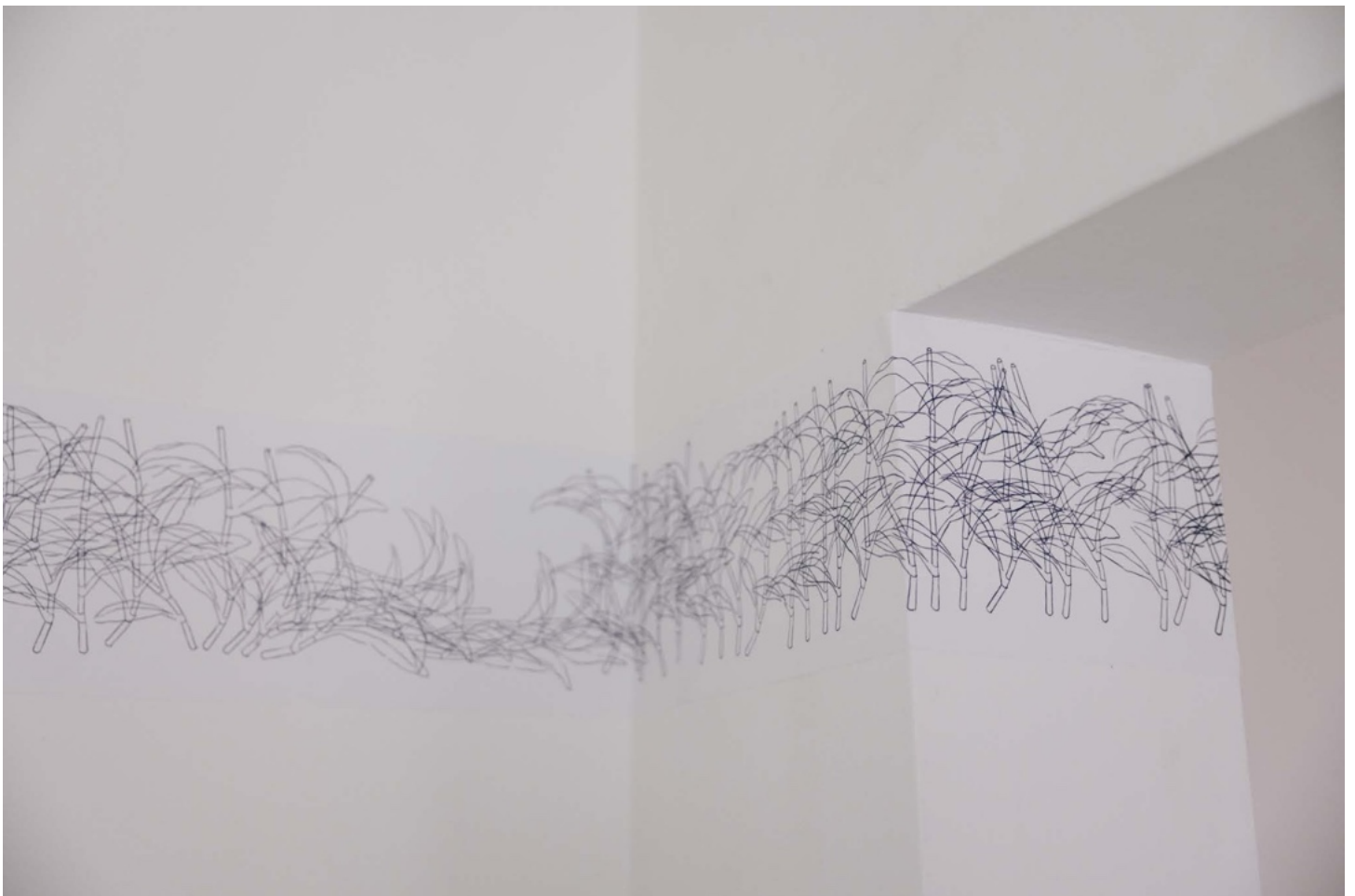
Izložba "Divlji rast" temelji se na istraživanju zapuštenih trešnjevačkih zemljišta, parcela u pauzi između rušenja i izgradnje, na kojima sam pronašla preko 100 različitih vrsta samoniklog bilja. Dio njih spada u kategoriju takozvanih autohtonih vrsta, no većina ih se smatra invazivnim ili stranim. U 18 kolaža preklopljene su tri razine priče; herbarijski prikaz biljaka koja su rasle na parceli nekadašnje svilane u Adžijinoj ulici, dokumentarne fotografije koje sam snimila na istoj lokaciji netom nakon rušenja ostataka tvornice, te izabrani artefakti iz virtualnog fundusa Muzeja susjedstva Trešnjevka. Riječ je arhivu koji nastaje priložima stanovnika kvarta i bilježi povijesti njegove izgradnje i modernizacije, ali i socijalizacije i svakodnevnog života.

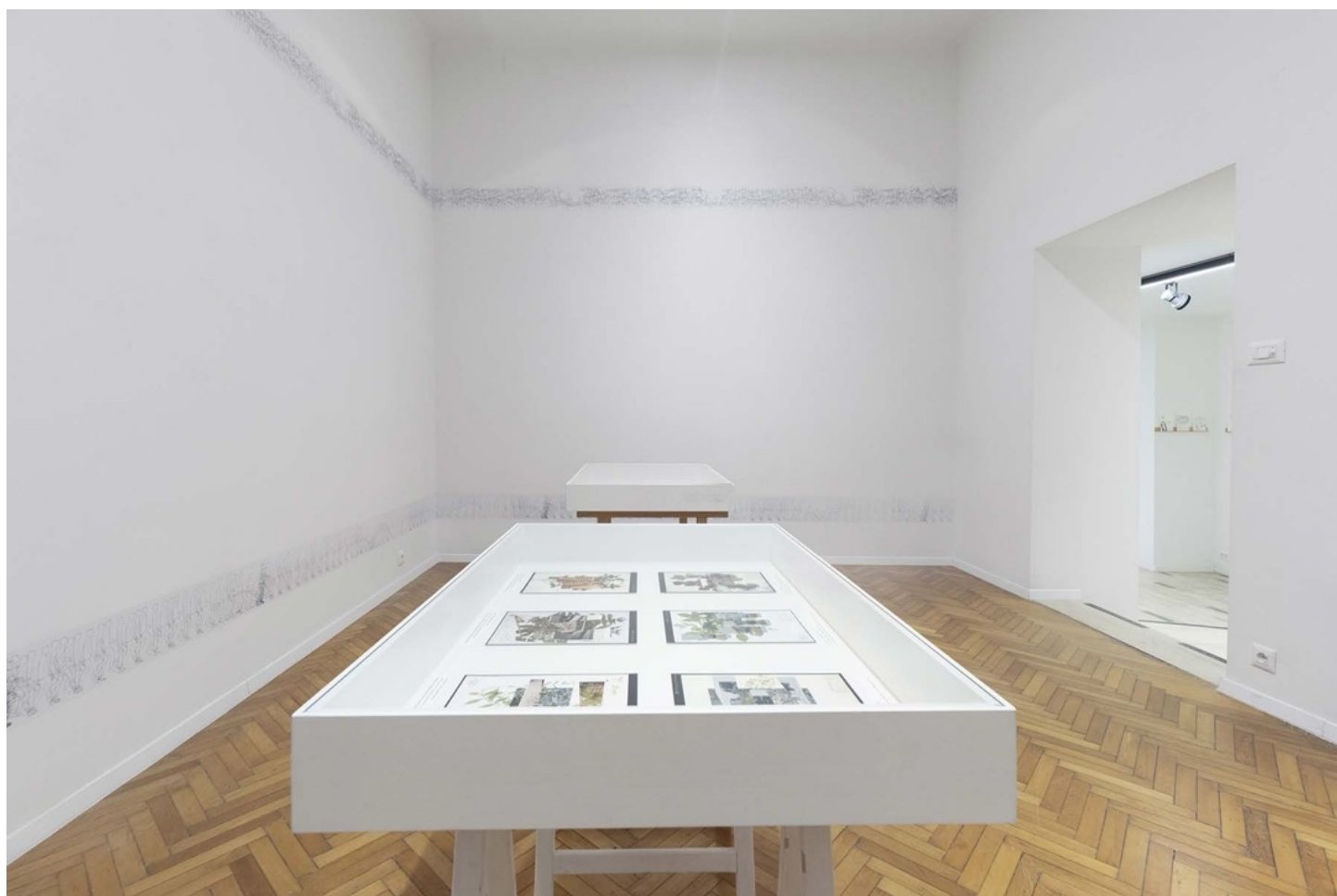
2022. / Divlji rast / instalacija / 18 kolaža (29x20cm), vitrine, print / Muzej susjedstva Trešnjevka - živa baština, Galerija Nova BAZA, Zagreb, Hrvatska

2022. / Divlji rast / instalacija / 18 kolaža (29x20cm) , vitrine, print / Muzej susjedstva Trešnjevka - živa baština, Galerija Nova BAZA, Zagreb, Hrvatska

2022. / Divlji rast / instalacija / 18 kolaža (29x20cm) , vitrine, print / Muzej susjedstva Trešnjevka - živa baština, Galerija Nova BAZA, Zagreb, Hrvatska

2023. / Divlji rast / instalacija, 18 kolaža (29 x 20cm) , vitrine, print / Umjetnost (u) susjedstvu: trešnjevački radovi Marka Tadića, Ane Kuzmanić i Božene Končić Badurina, Salon Galić, Split, Hrvatska

2023. / Divlji rast / instalacija, 18 kolaža (29 x 20cm) , vitrine, print / Umjetnost (u) susjedstvu: trešnjevački radovi Marka Tadića, Ane Kuzmanić i Božene Končić Badurina, Salon Galić, Split, Hrvatska

Divlji rast

Godina: 2024.

Tehnika: umjetnička knjiga

Autori: Ana Kuzmanić i Luka Bekavac

Urednica izdanja i biblioteke: Ana Kutleša

Dizajn i prijelom: Hrvoje Živčić i Zoran Đukić

Prijevod: Brian Daniel Willems

Lektura: Jana Pamuković (hrvatski), Jelena Primorac (engleski)

Prijevod legendi uz kolaže: Dunja Bakić

Jezik: Hrvatski / Engleski

Tisak: Sveučilišna tiskara, Zagreb

isbn 978-953-8240-11-9

cip 001211504

Kratki opis:

Knjiga Divlji rast spoj je književnosti i vizualne umjetnosti. Rezultat je "razgovora" nagrađivanog književnika Luke Bekavaca i mene koji se odvijao isključivo kroz umjetnost. Početak tog procesa bio je kada je Luka Bekavac objavio tekst "Teraformiranje kvarta" na portalu Kulturpunkt inspiriran minucioznim čitanjem moje online izložbe koja je predstavljena na web-stranici Muzeja susjedstva Trešnjevka kao prezentacija prve faze istraživanja. Godinu dana kasnije na izložbi u Novoj BAZI krajem 2022. predstavila sam novu seriju kolaža nakon čega nastaje Lukina detektivska priča koja nevjerojatno precizno bilježi sve moje umjetničke pokušaje. Ona je istovremeno fikcija i studija o izložbi. Luka i ja upoznali smo se na kraju procesa. To je ujedno i prvi put da smo razgovarali bez posrednika tj. umjetnosti.

2024. / Divlji rast / umjetnička knjiga / 23cmx17cm / BLOK, Zagreb, Hrvatska

Prostor bez imena - ranjiva pozicija i sustavi

Godina: 2024.

Tehnika: izvedbeno predavanje

Mjesto izvedbe:

Pogon, zagrebački centar za nezavisnu kulturu i mlade, Zagreb, Hrvatska

U sklopu Europskog projekta Testing Ground: Reparative Practices for

New Cultural Ecosystem u organizaciji Kurziva (Hrvatska), Krytyka Polityzna

(Poljska) i Maska (Slovenia), dio programa Krička dramaturgija: Odučavanje

Saveza scenarista i pisaca izvedbenih djela (SPID) i Kurziva

Kratki opis:

Kroz prizmu disleksije koja je prepoznata tek u odrasloj dobi osvrćem se na vlastiti obrazovni i umjetnički put preispitujući birokratsko-tekstualni pritisak obrazovnog i umjetničkog sustava.

Više na linku: <https://repair.kulturpunkt.hr/>

2024. / Prostor bez imena - ranjiva pozicija i sustavi / izvedbeno predavanje / Pogon, zagrebački centar za nezavisnu kulturu i mlade, Zagreb, Hrvatska

Odsutno tijelo

Godina: 2024.

Tehnika: četiri umjetničke knjige u formi storyboarda, (30 x 38 cm, cca 100 str. svaka)

Prezentacija prve etape istraživanja:

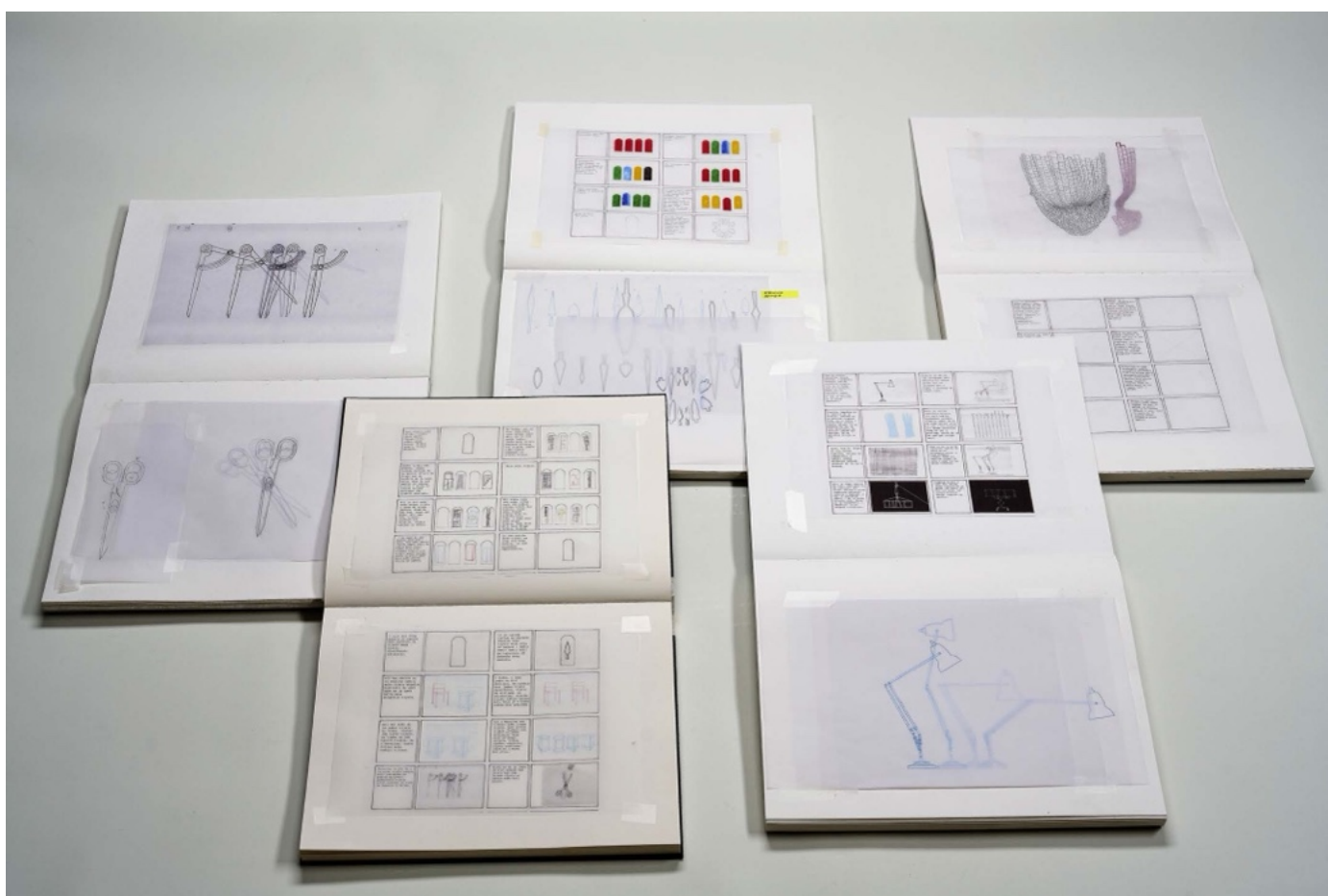
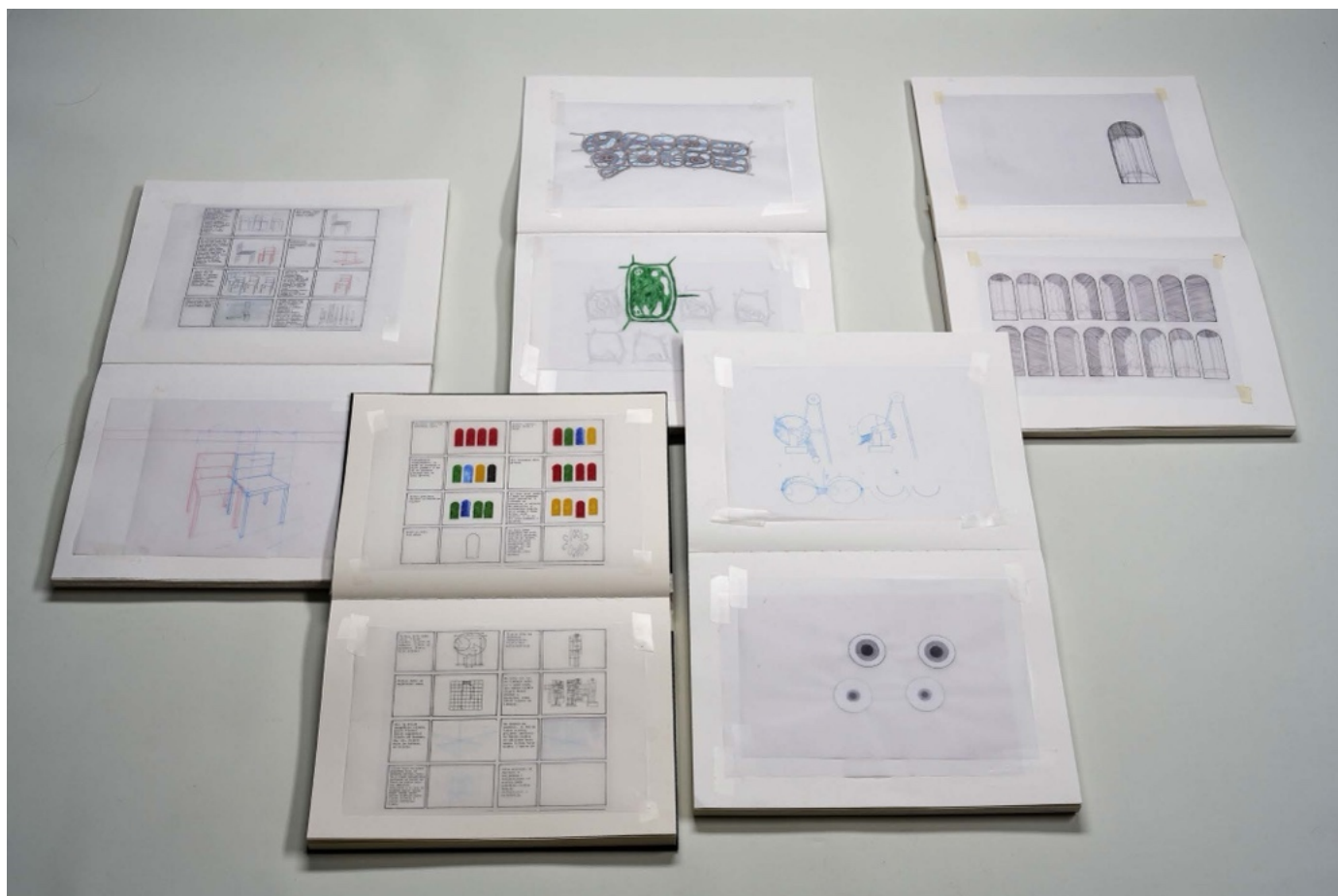
2024. Dodana vrijednost: umjetnička istraživanja slučaja Paviljon, Umjetnički paviljon, Zagreb, kustosice: Ivana Meštrović i Irena Bekić

2025. Slučaj Paviljon, izložba u pripremi, Umjetnički paviljon, Zagreb

Kratki opis:

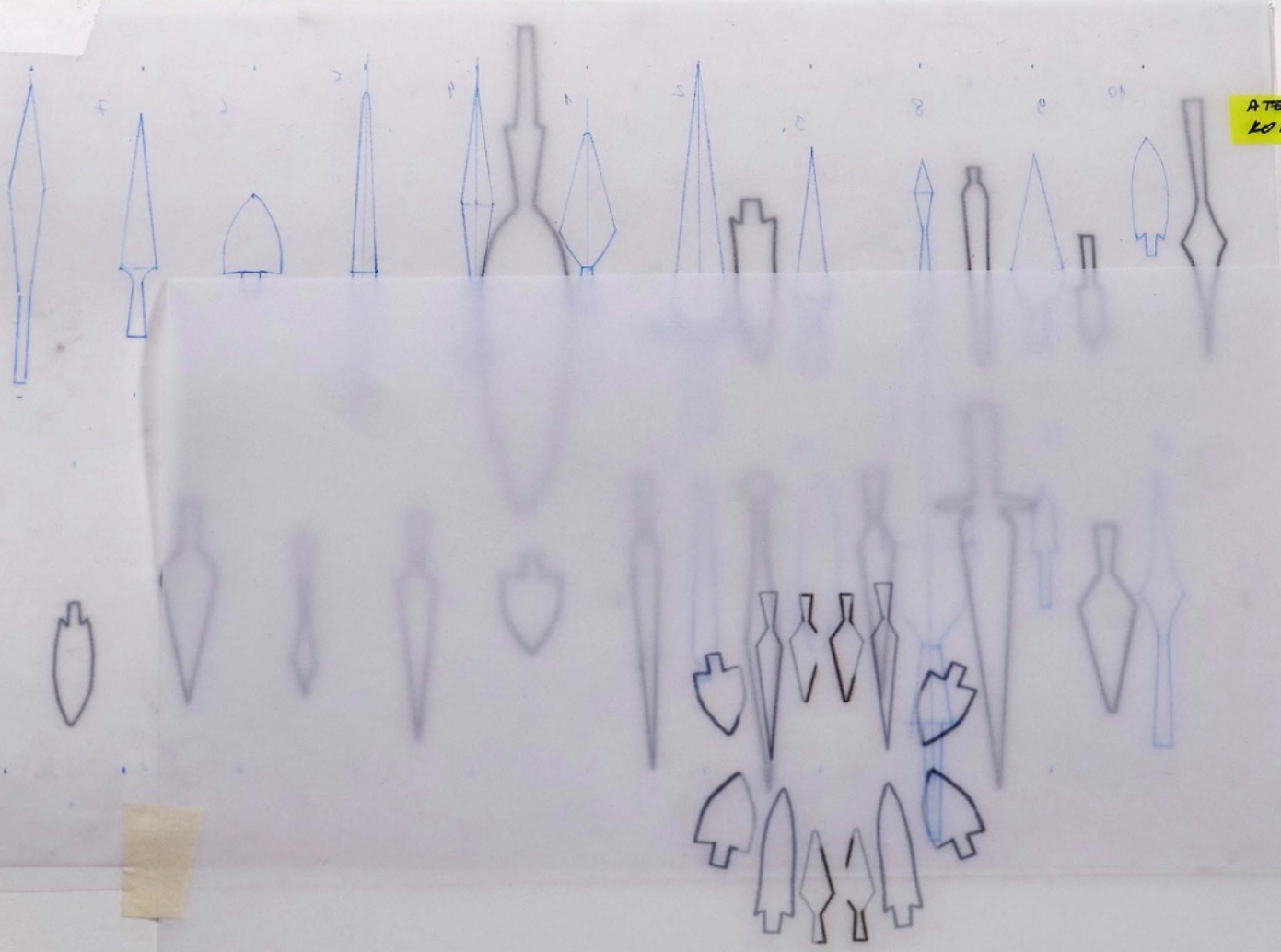
U mom prvom susretu s paviljonom pažnju su mi privukle praznine u fizičkom prostoru. Najme, bogati dekor centralne dvorane koji predstavlja ikonografski program tipičan za kraj 19. stoljeća poznat pod sintagmom trijumf umjetnosti, organiziran je oko četiri prazne niše. Istražujući arhivsku građu pronašla sam razglednicu s fotografijom nepoznatog datuma koja potvrđuje postojanje dvije od četiriju skulptura unutar niša. Jedna od skulptura formom i obilježjem podsjeća na božicu Atenu te je u kontekstu paviljona možemo tumačiti kao alegoriju umjetnosti.

Četiri prazna postolja i jedna crno bijela razglednica jedina su dva faktografska podatka. Sve ostalo vezano za izgubljene skulpture ne možemo sa sigurnošću potvrditi. Kako su izgledale, kako su napravljene, što prezentiraju, kome se obraćaju, kakav je narativ ugrađen u njihovo tumačenje, gdje se nalaze, sve to ostaje nepoznanica. Kako opisati odsutnost povijesti? Kakav je potencijal praznine u sadašnjosti? Može li fikcija graditi sutrašnjicu? U pokušaju da se približim odgovorima, pozivam nekoliko pisaca da napišu kratku priču o mogućoj povijesti izgubljenih skulptura. Nastale priče multiplicirane su trag potrage za tijelom, njegovom funkcijom i značenjem u kontekstu povijesti umjetnosti i šire. Inspirirana dobivenim pričama odabirem četiri teksta (autorica Gorana Ferčeca, Jasne Žmak, Une Bauer i Monike Herceg) te ih nadograđujem vizualnim narativom u formi storyboarda. Procesu izrade pristupam kao planiranju nečega što se tek treba realizirati. Sviđa mi se potencijal planiranja. Mala faktografska crtica iz povijesti paviljona tako postoje povod igre između pisaca i mene u procesu koji nadilazi proizvod i funkciju te traži potencijal u sekvencama koje nedostaju. Priča koja nastaje samo je trag tog procesa.

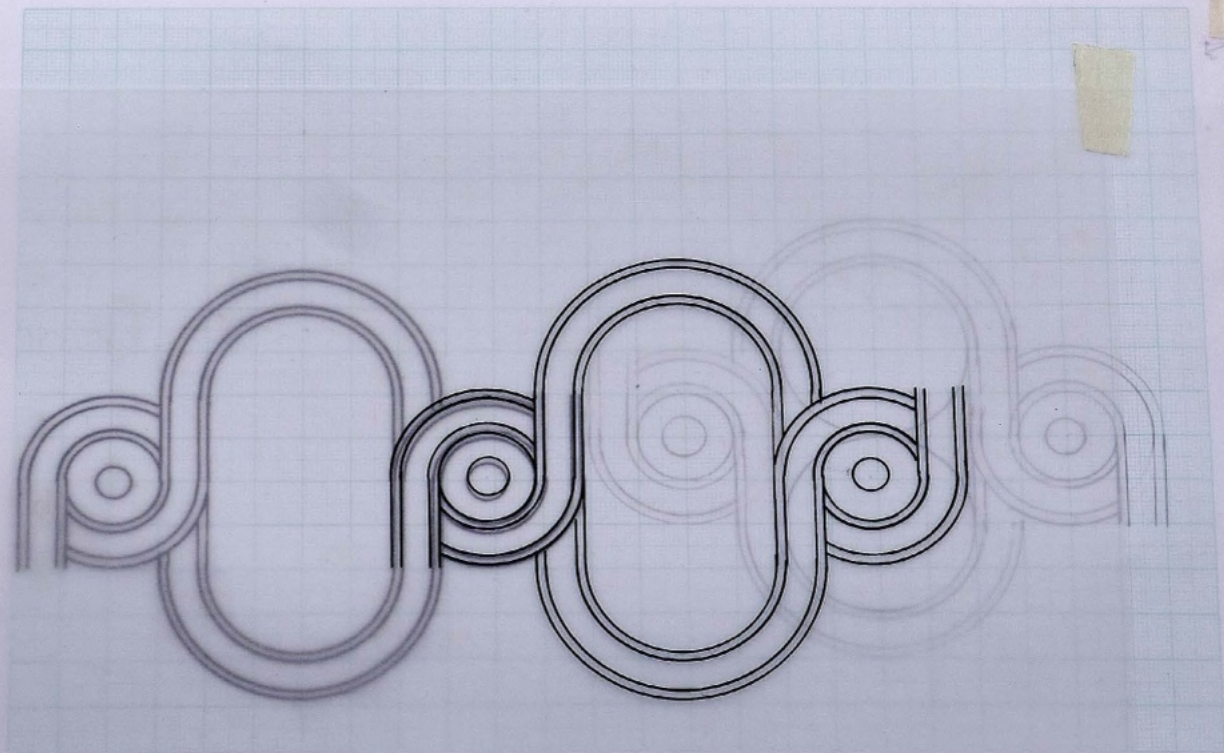
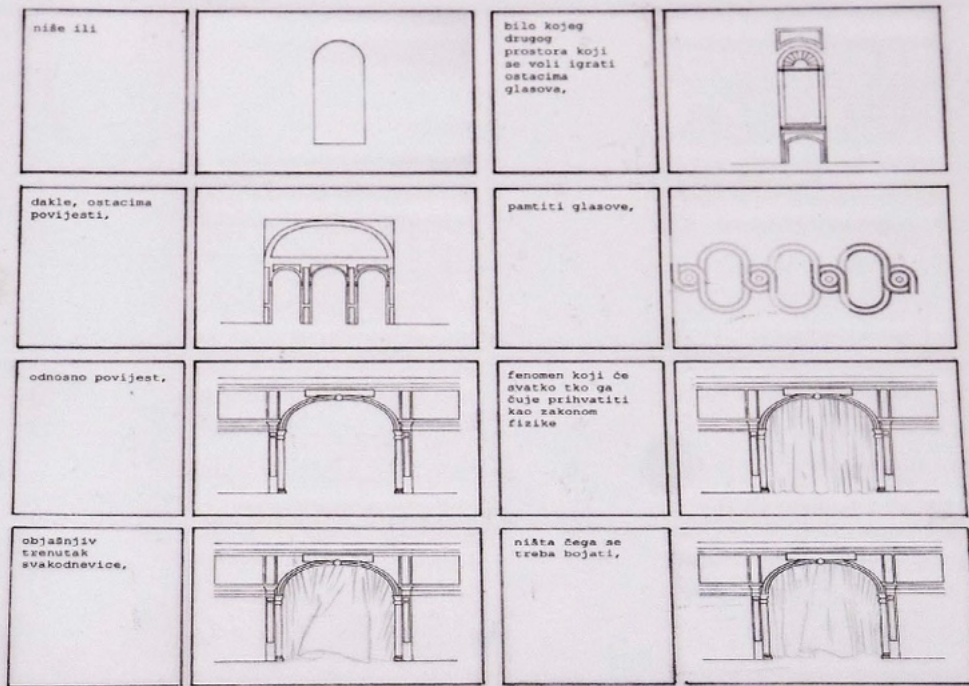

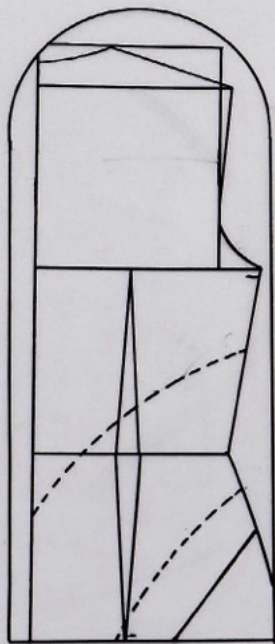
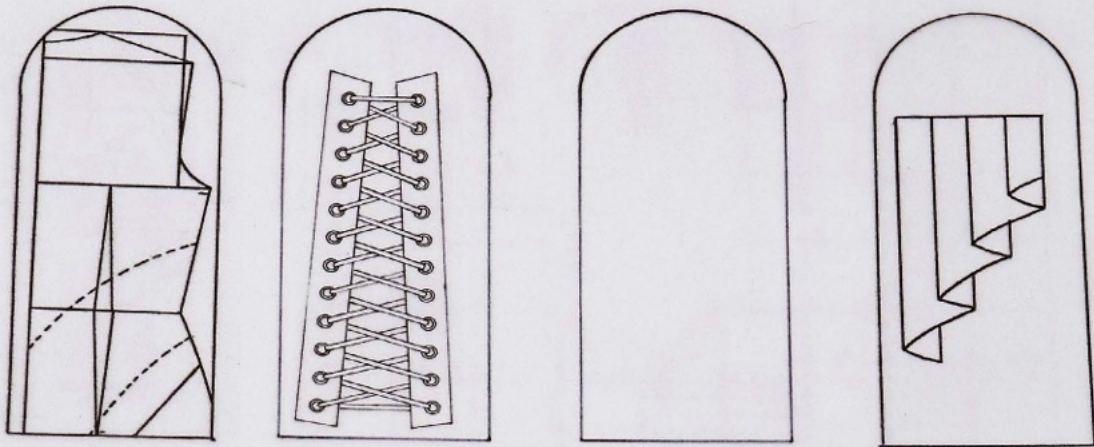
2024. / Odsutno tijelo / četiri umjetničke knjige u formi storyboarda, 38 x 29.5 cm / Dodana vrijednost: umjetnička istraživanja sluča-ja Paviljon, Umjetnički paviljon, Zagreb

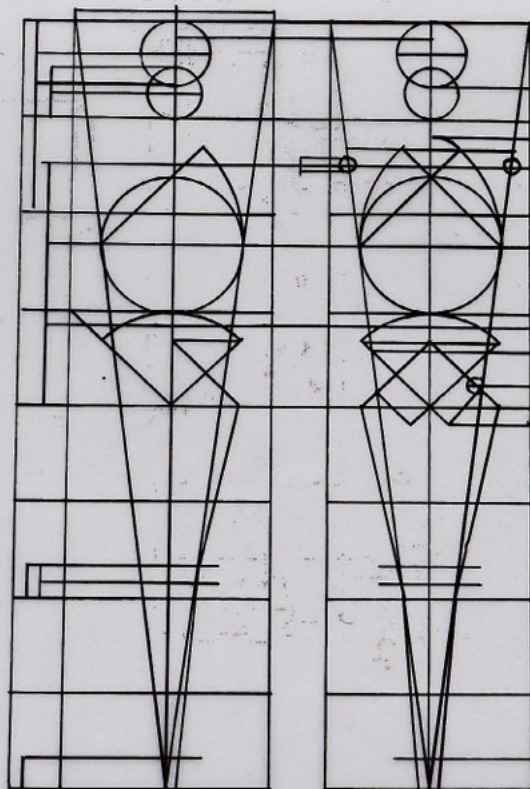
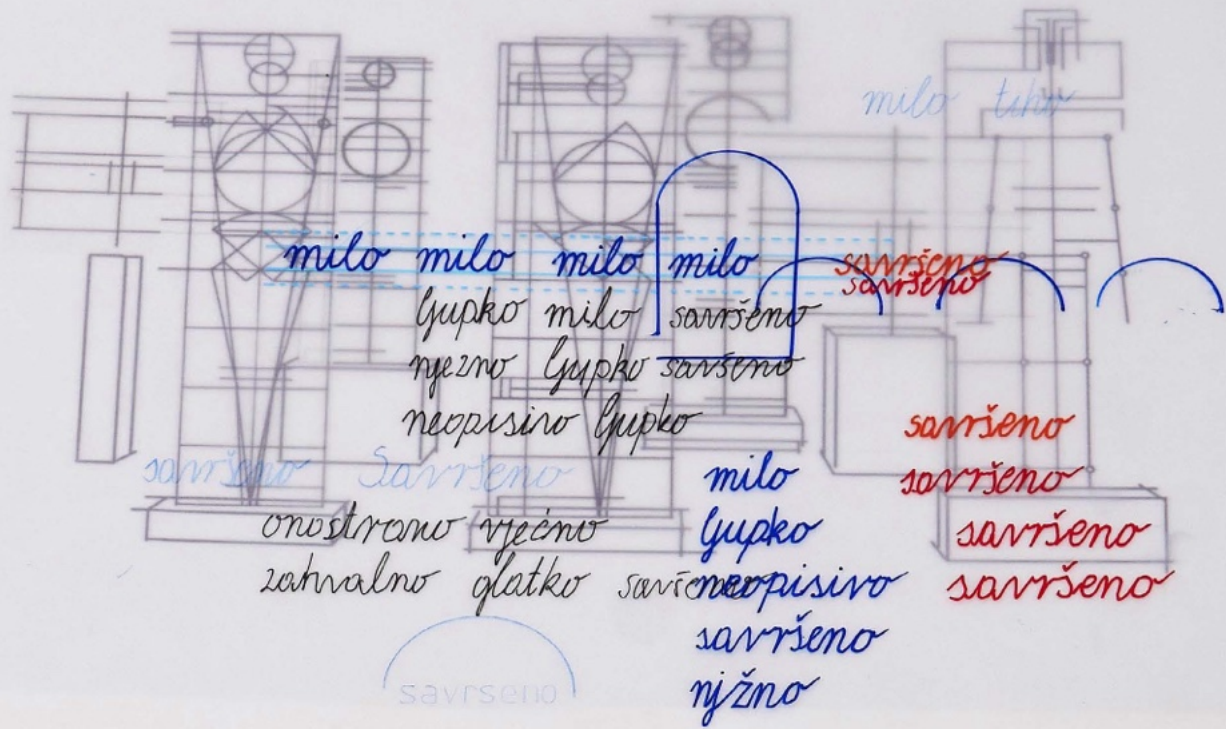
<p>Otvorena usta kao otvorena rana,</p>		<p>crvena, zelena, plava, žuta i crna,</p>	
<p>ravnomjerno rasporedene, ne može se predugo u njih gledati a da se ne postavi pitanje što ta usta govore,</p>		<p>Što otvorena usta govore,</p>	
<p>kakva povijest izlazi iz pukotine tijela</p>		<p>(to mora biti nešto o čemu se predugo nije govorilo, o vremenu se govorilo, o odlasku se govorilo, a neizrečena gvalja je o svemu o čemu svijet nije govorio, a to je sve osim vremena i odlaska),</p>	
<p>koje je boje taj glas,</p>		<p>na čiji glas podjeda od svih poznatih glasova, ako ne po glasu, možda se može prepoznati po zubima ili po oncme što otvorena usta govore,</p>	

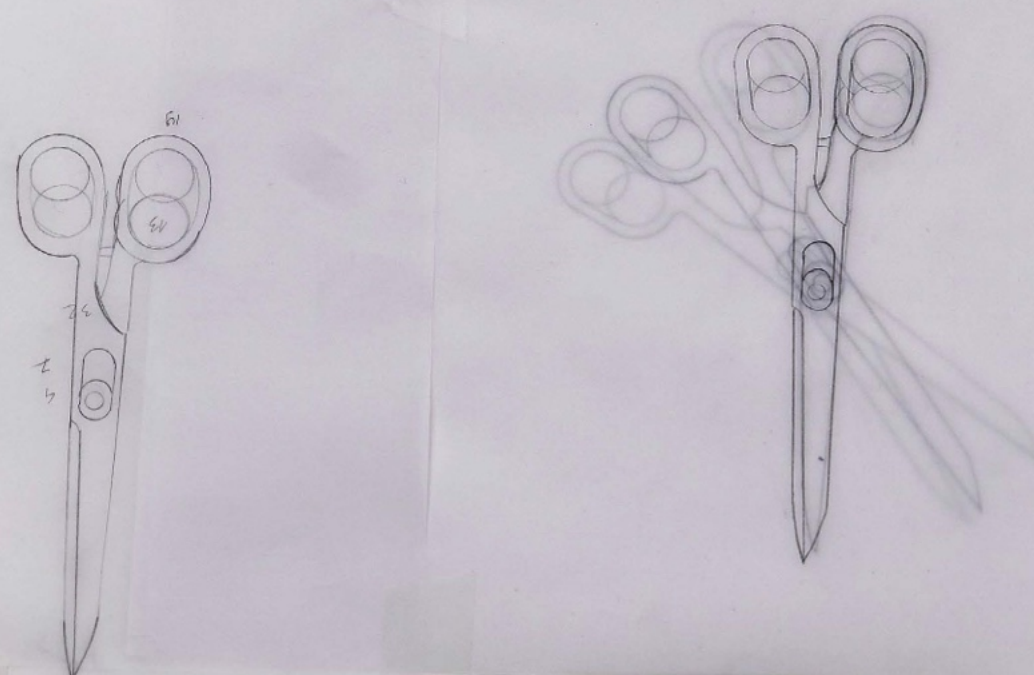
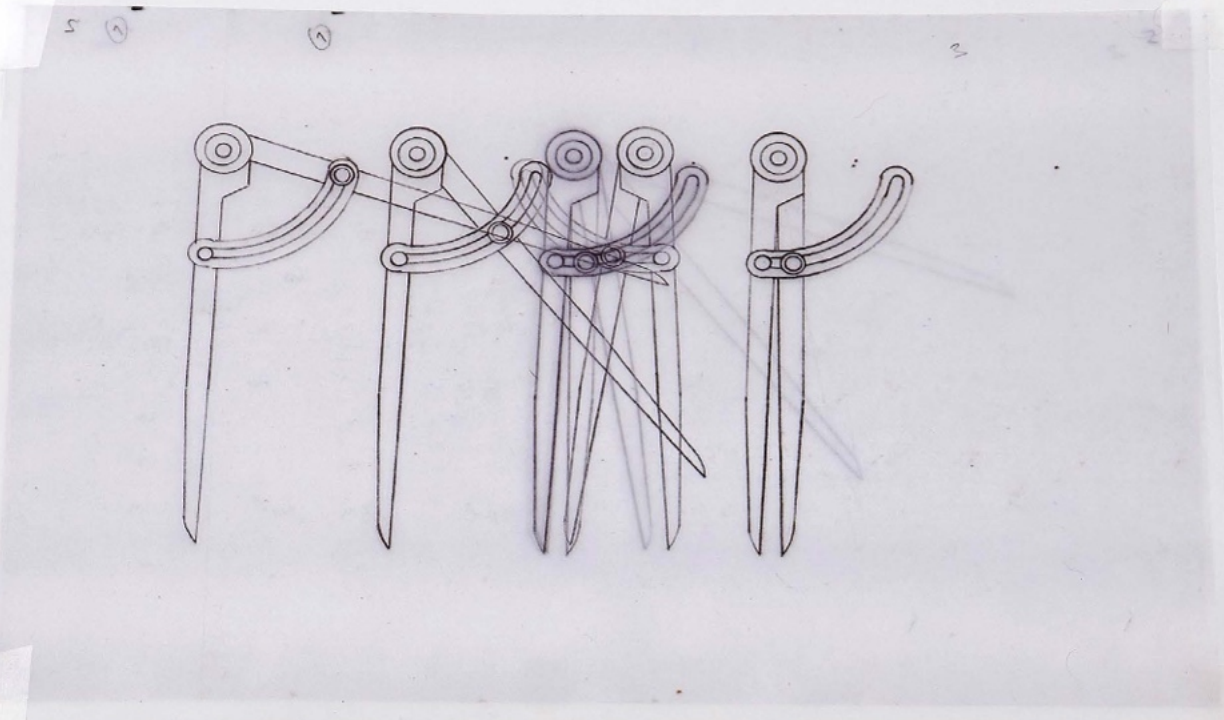

ATEMINA
KOPUJA

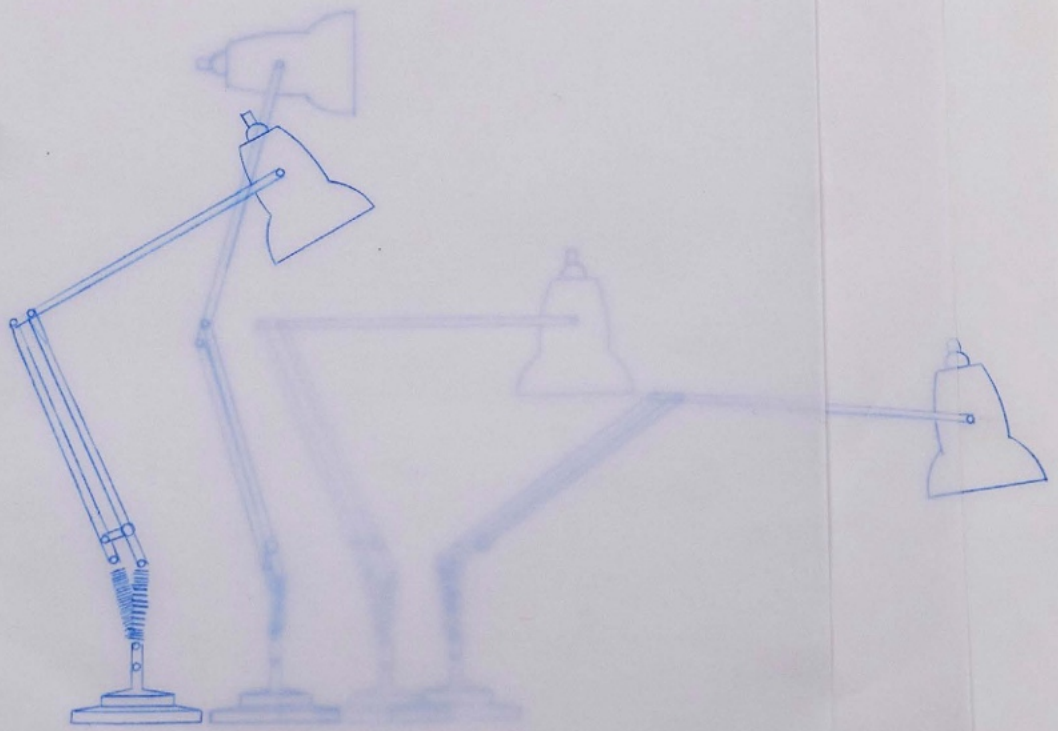
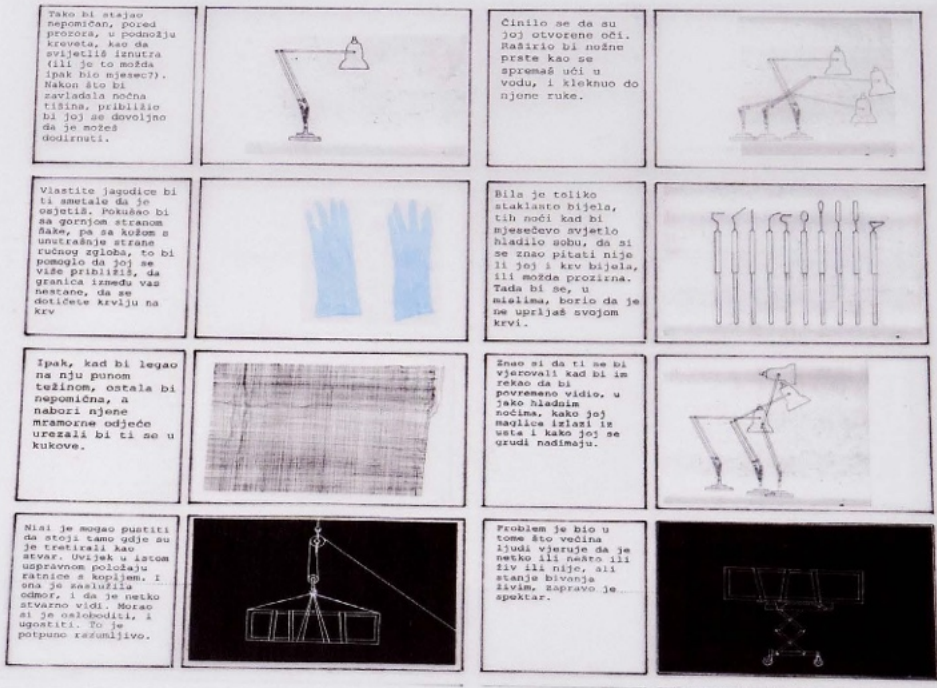

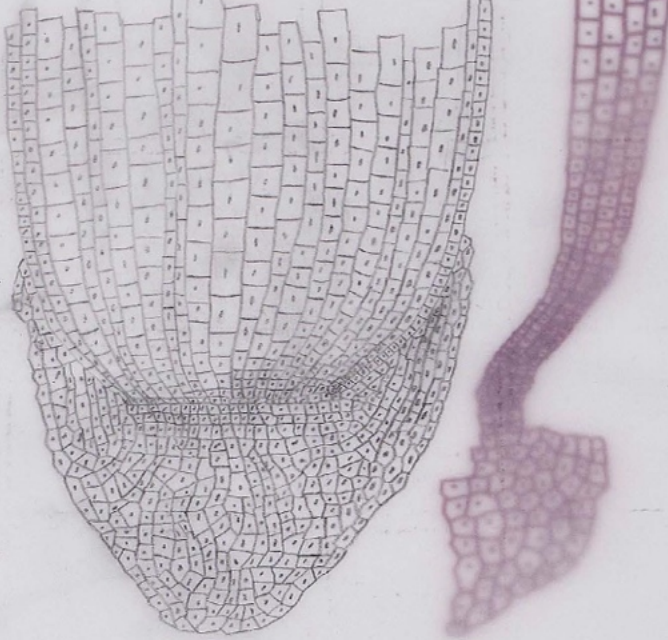

2024. / Odsutno tijelo / Detalj storyborda rađenog prema tekstu Jasne Žmak (30 x 38 cm) cca 100 str / Dodana vrijednost: umjetnička istraživanja slučaja Paviljon, Umjetnički paviljon, Zagreb

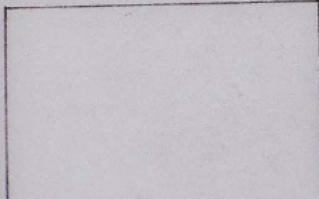
Lice je okrenuto prema zemlji. Rana šume proteže se kao bora kraj majčinih usta površinom već trulog lišća. Kao da govori u tlo, lice. Trgovara li nešto bitno mekanoj, raskvašenoj površini jeleni?

Premaće se u zimski, bezbojniji i sve truliji; pokrov šume ispod ozbiljnog sna koje nijemo razgovara s glistama postaje sve više nalik groblju.

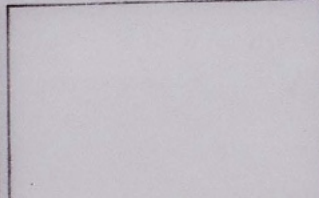
Ne poznajem te, sumo, ali mogu u tebe igovoriti ono što nisam nikome rekla.

Bukve su najtiše, sunce zapisuje na njih ono što se tek treba roditi. Zapisano je, bukva, kesten i hrast, izdanci paprati, nježnost ciklama koja se najbrže prepuste truleži.

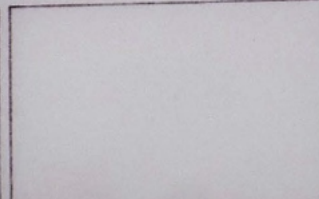
Zapisano je, divlje svinje s gladnom mladunčadi, njihove njuške, zapisano je, lice dodiruje mokro lišće, a ono uzvraća elektricitet dodira (da, ona osjeti sve što živi i uzbuđeno razmjenjuje kisik, kao što je osjećaš dodiro dask od njih nije odrvenila).

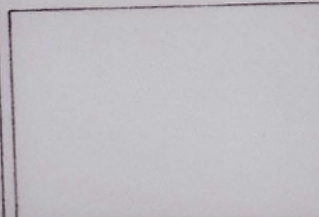
Utvarajući da mogu nadoknaditi godine propustene brižnosti, lice joj miluju mravi uzurbanim nožicama, a gliste mroljubivo prolaze kraj njenih usana. Nježnost raspada. Šuma je majka kojoj se sve iznova vrati u utrobu.

Raspetljat ću ovdje kosu, podignuti vjeda s očiju, probuditi smrt, ovdje mogu zaplesati, zapisano je. Usta su otvorena: izgovorit ću sebo. Pa što bude. Tijelo je samo tijelo.

Tijelo je mrtvo, krošnje među sobom šapuću. Pa što? Ne bojimo se smrti, samo ju ne volimo gledati u lice. Zato je dobro da je zaspala očiju okrenutih prema zemlji.

Art without place

Godina: 2020.

Tehnika: umjetnička knjiga

Izdavač: OAZA

Autor: Ana Kuzmanić

Urednici: Ana Kuzmanić i Petar Jandrić

Dizajn i prijelom: Ivana Borovnjak Prijevod: Marta Maglov, Petar Jandrić Jezik: Engleski

Tisak: Cerovski

ISBN 978-953-8369-03-92

CIP 001085395

Kratki opis:

Knjiga Art without place bilježi period karantene pandemije Covid-19 kroz prizmu radnika u kulturnom sektoru. Publikacija je dokument iskaza prikupljenih razdoblju od travnja do lipnja 2020. putem web stranice www.artwith-outplace.com. Kroz jednostavan upitnik upitala sam kolege da opišu izazove s kojima se suočavaju na poslu i u obiteljskom životu tijekom pandemije te kako zamišljaju budućnost umjetnosti i kulture nakon Covid-19. Subjektivne perspektive u knjizi spojene su s faktografskim podacima koji se mijenjaju ovisno o datumu i lokaciji pojedinih unosa. Statistika povezana sa brojem oboljelih i umrlih preuzeta je sa stranice World Health Organization[1], statistika vezana za zakonski odgovor politike pojedinih zemalja preuzet je sa iz istraživanja Our World in Data[2].

[1] Vidi <https://covid19.who.int/>.

[2] Vidi <https://ourworldindata.org/policy-responses-covid>.

Više o projektu:

<https://postpandemicuniversity.net/2021/07/25/art-without-place-giving-voice-to-the-useless-worker/>

<https://www.hamptonthink.org/read/art-without-a-place-labour-without-an-end>

2022. / Art Without Place / umjetnička knjiga / Oaza, Zagreb, Hrvatska / Printed matter's, New York, USA

2022. / Art Without Place / umjetnička knjiga / Oaza, Zagreb, Hrvatska / Printed matter's, New York, USA

Promjena s klupe

Godina: 2017.

Tehnika: *site specific instalacija, intervencija u javnom prostoru parka*

Dimenzije: *19 pločica dimenzija 23 x 7 cm*

Suradnici: *Jasna Žmak (obrada teksta),*

Hrvoje Živčić i Dario Dević (grafička obrada)

Foto: *Damir Žižić*

Produkcija: *BLOK, u okviru projekta „Umjetnici za kvart: umjetnost i stambeno pitanje“*

Mjesto izlaganja:

2017. Galerija Blok, Zagreb, Hrvatska,

2018. Nagrada Radoslav Putar-izložba finalista, Mali salon, Rijeka, Hrvatska

2018. 26. slavonski biennale, Muzej likovnih umjetnosti, Osijek, Hrvatska

Kratki opis:

Rad Promjena s klupe istražuje pojam susjedstva i potencijal individualnih ideja za stvaranje zajedničkog. Kroz razgovor sa stanovnicima upoznajem suvre-meno Voltino*, slušam o individualnim vizijama, memorijama i refleksijama, tražeći novi potencijal kolektiva. Na klupe postavljam kratke isječke razgovora ugravirane na metalne pločice. Javni prostor tako postaje mjesto susreta različitih vizija, gdje individualne ideje traže put do šire zajednice. Njihov zajednički nazivnik je pretpostavka da fizičko dijeljenje prostora može biti polazište za solidarno dijeljenje svih resursa i razvijanje pravednijih društvenih odnosa. Intervencija je dokumentirana kroz spontanu reakciju slučajnih prolaznika koji su objavom fotografija na društvenim mrežama isprovocirali širu društvenu raspravu vezanu za sadržaj pločica.

* Voltino je kvart u Zagrebu sagrađen u nekoliko faza od 1950-ih godina na dalje kao naselje radnika obližnje tvornice Rade Končar

Više o radu: <https://goo.gl/aMKVCi>

Meni izgleda kao da su ove stanove dobivali samo radnici,
nisu neka ekskluziva. Mi se ne možemo ni mimoići u stanu,
a ne možemo kupiti veći jer ne želimo ući u kredit.
Ali gdje čeljad nije bijesna ni kuća nije tijasna.

"To me it looks like these flats were built for workers, they're not much to write home about. We can't walk around the flat without bumping into each other, but we can't get a bigger place without getting into debt. But even a crowded space works as long as we get along."

Meni nije jasno zakaj svatko plaća svoj internet
kad bi se lijepo mogli dogovoriti da s jednim
ruterom pokrijemo četiri, pet stanova?!

"I don't understand why everyone pays for their own Internet when we could have it so four or five flats share a single router."

2017. / Promjena s klupe / site specific instalacija / 19 pločica dimenzija 23 x 7 cm / Zagreb, Hrvatska

Dok sam ja bio klinac u kvartu smo imali amaterski radio klub.
Od malih nogu smo mogli učiti o tehnologiji. Zašto danas
ne naprave tako neki klub, da se djeca mogu zainteresirati
za tehnologiju, a mi stariji da imamo mjesto na kojem
možemo popraviti šta nam treba?

"When I was a kid there was an amateur radio club in the neighbourhood. We could learn about technology from childhood. Why are there no such clubs today, for kids to get acquainted with technology, and adults to have a place to fix stuff themselves?"

Krpamo se, nije lako. Nema posla. Nekad su
svi radili u Končaru, a danas nas pola
ne radi nigdje. To je najveća razlika. Imam
ja ideju što raditi, al nemam kako započeti.

"We get by, but it's hard. There's no work. Before everyone worked at Končar, and today half of us are out of work. That's the biggest difference. I do have an idea of what to do, but no way of getting it started."

2017. / Promjena s klupe / site specific instalacija / 19 pločica dimenzija 23 x 7 cm / Zagreb, Hrvatska

Prije su ljudi koristili i zajedničke vešeraje, a gore na terasi bili su štrikovi za sušenje. Danas je to van funkcije. Trebalo bi da se krov sredi, ozeleni i da se na njemu može nešto i saditi. Bilo bi super da se preko ljeta gore sunčamo i družimo.

"People used common laundry rooms before, there were clothes lines up on the terrace. None of it is operational now. We should fix the roof and plant some greenery, we could even have a garden. That'd be great, we could sunbathe and hang out up there over the summer."

Meni je najveći problem što nemam gdje s djecom. I onda se dogodi da nešto moram obaviti pa vučem djecu sa sobom. A mogli bi se mi roditelji povezati pa da organiziramo zajedničko čuvanje djece, na smjene. Besplatno je, a dobili bi malo vremena za sebe.

"The biggest problem for me is that there's nowhere for me to leave my kids. Whenever something comes up and I have to deal with it, I have to drag my kids around with me. All of us parents could get organised and mind the kids in shifts. It would cost us nothing and we could have some time for ourselves."

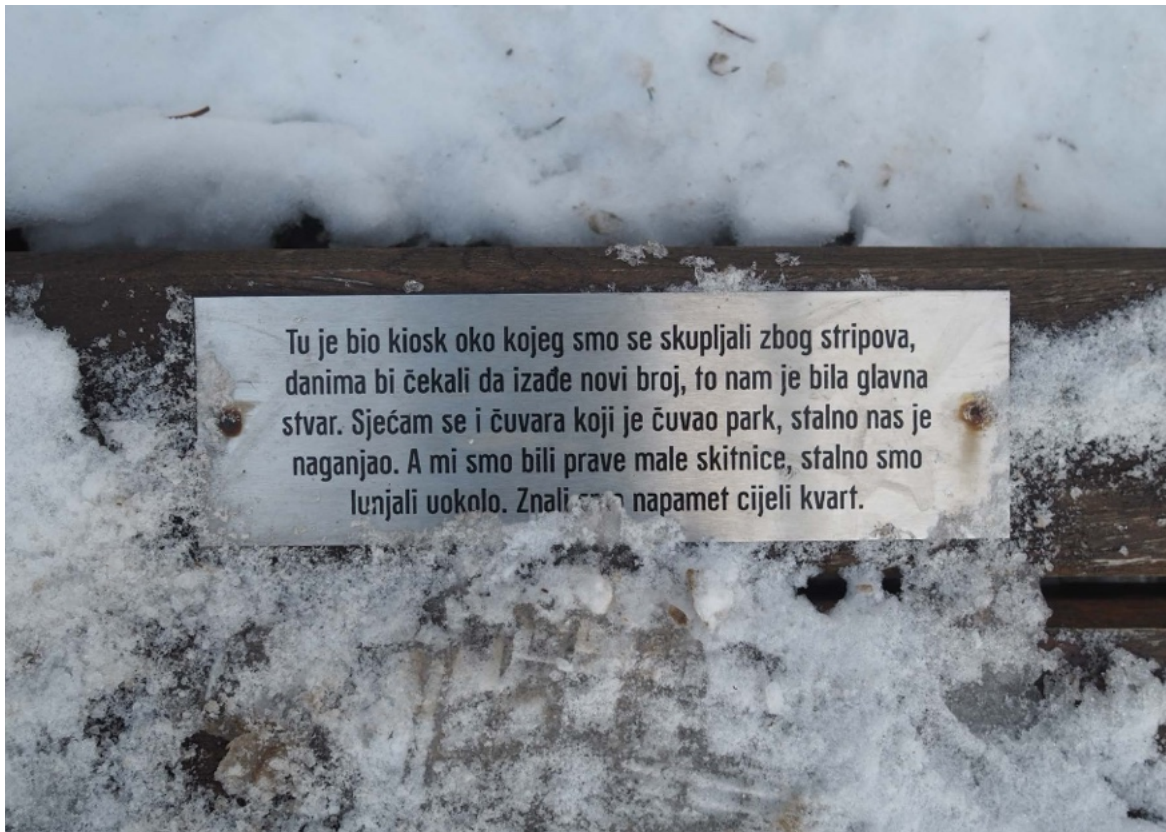
Zamisli sad tu naprimjer Dane Voltinog. Tu iza je bina na kojoj pjeva zbor, tamo iza starci igraju šah, lijevo su štandovi s kolačima, desno s knjigama, a u sredini sajam za razmjenu stvari. Kad bi barem mjesna zajednica bila nešto drugo, da ima sluha za naše akcije.

"Imagine Voltino Days here. There was a stage in the back with choirs singing, then the elderly playing chess over there, stands with cake on the left, book stands on the right, and in the middle there was a fair where we traded stuff. If only the community office were different, if only they'd listen to our ideas.."

To je bila najljepša zgrada u kvartu. Končar ju je izgradio za radnike koji nisu bili iz Zagreba. Bilo je Bosanaca, Ličana, Zagoraca, Srba. U prizemlju je bio frizer, brijač, gostionica, kasnije i ribarnica. Jedno vrijeme čak i knjižnica, a sedamdesetih i disko. A danas se raspada umjesto da ga obnove... cigla će nekom na glavu pasti.

"That used to be the most beautiful building in the neighbourhood. Končar had it built for its workers who weren't from Zagreb. There were workers from Bosnia, Lika, Zagorje, Serbia. On the ground floor there was a hairdresser, a barber, an inn, and later even a fishmonger. For a while there was even a library, there was even a disco here in the seventies. Today it's falling apart instead of being renovated. One of these days someone's going to get hit in the head by a brick."

Tu je bio kiosk oko kojeg smo se skupljali zbog stripova, danima bi čekali da izađe novi broj, to nam je bila glavna stvar. Sjećam se i čuvara koji je čuvao park, stalno nas je naganjao. A mi smo bili prave male skitnice, stalno smo lunjali uokolo. Znali smo napamet cijeli kvart.

"There used to be a kiosk here that we'd hang around because of comic books, we would wait for days for a new issue to come out, that was the main thing back then. I remember the guard who watched over the park, he always hounded us. We were proper little bums, wandering all over the place. We knew the block like the backs of our hands."

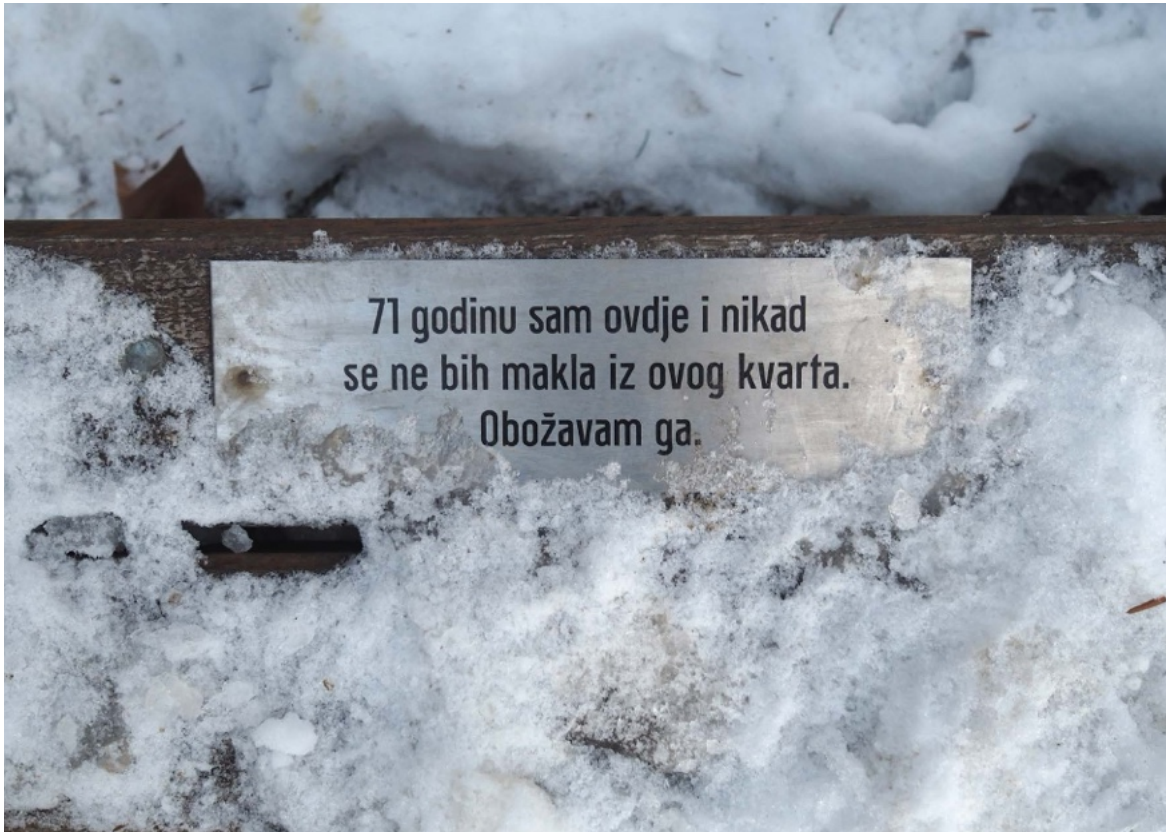
To je bio kao studentski dom, ali za radnike koji nisu imali obitelji. Dolje je bila menza, to je stvarno bilo super. Kad bi barem danas tako mogla, da ne moram kuhati svaki dan nego se samo spustim dole u zajedničku kuhinju. Ma ja bi prva uselila!

"It was like a student dorm, just for single workers. They had a canteen down there, that was really great. If only I could do that today, instead of cooking every day I'd just swing by the common kitchen. I'd be the first to move in!"

Mislim da neću baš moći sam kad dodem u godine. Tako da bi baš volio da u kvartu imamo besplatan dom. U svom si okruženju, svih poznaš, a nikome nisi na teret...

"I don't think I'll manage on my own when I get older, so I'd love it if we had a free old people's home in the neighbourhood. I'd be in a familiar setting, I'd know everyone and I wouldn't be a burden on anyone."

2017. / Promjena s klupe / site specific instalacija / 19 pločica dimenzija 23 x 7 cm / Zagreb, Hrvatska

"I've been here for 71 years and I'd never leave the neighbourhood. I love it here."

"They'd bring trees, we'd dig holes and plant the trees, and now, thirty years later, we have a beautiful park here. We planted all of those for Youth Day, those were the days. We could use some work actions today."

2017. / Promjena s klupe / site specific instalacija / 19 pločica dimenzija 23 x 7 cm / Zagreb, Hrvatska

Prije smo se svi znali. Znalo se tko šta kuha,
kome treba nešto prefarbat, kome zašerafit.
Nije bilo interneta, radija, televizije, ali družili
smo se puno više. Znaite, onako, uživo.

"Before we all used to know each other. We knew who was having what for lunch, who needed something painted, who needed some screws tightened. There was no Internet, radio, television, but we socialised a lot more. You know, in person."

To je centar kvarta, naša kvartovska birtija. Tu dolaze i sljakeri
i penzioneri i klinci iz škole i studenti i mame s djecom, ma svi.
Uvijek je krcato. Ako ti nešto treba, prvo se tu obratiš. Tu se
skupljaju novci i kad se netko razboli i kad se nešto slavi.
To je naša alternativna mjesna zajednica.

"That's the hub of our block, our local watering hole. Workers and pensioners and school kids and students and mothers with children, they all come here. It's always a full house. If you need something, that's where you ask for it first. That's where we raise money when someone falls ill or when there's a celebration. It's our alternative to a community office."

2017. / Promjena s klupe / site specific instalacija / 19 pločica dimenzija 23 x 7 cm / Zagreb, Hrvatska

Voltino je radnički kvart. U socijalizmu se tako gradilo, da imaš na jednom mjestu sve kaj ti treba. Na prvom mjestu su bili ljudi koji tu žive, a ne investitori kao danas.

"Voltino is a workers' block. That's how things were built under socialism, so you had everything you needed in one place. The people who lived there used to be the priority, and today it's investors."

Volim kopati, saditi, presađivati. Falio mi je vrt pa sam si ispred kuće posadila cvijeće. Bilo bi super da svi nešto posade, da sve bude puno zelenila!

"I like digging, planting, repotting. I missed having a garden so I planted some flowers in front of the house. It would be great if everyone planted something, there'd be lots of greenery.."

2017. / Promjena s klupe / site specific instalacija / 19 pločica dimenzija 23 x 7 cm / Zagreb, Hrvatska

Krešimir Vargašević added 9 new photos. 6 July 2017 · 🌐

Ovo sam sjedeći na klupi na Voltinom uočio...netko vrlo kreativan i nostalgičan,al vrlo i socijalno osvješten ostavio je ove pločice na naslonima klupa da nas podsjetu kako su nekada ljudi imali organiziran život.S obzirom da za vrijeme god.odmora sam obećao da neću komentirati politiku,a to bi moglo otići prema tome,prepustit ću vama svaki daljnji komentar! Svaka čast nepoznati rukoumotvorče!

Like Comment Share

Nina Kurtela, Marko Dajak and 89 others

40 shares 24 comments

Ljiljana Croce Hvala u ime SVIH. Ovo je više od fotografija. To je odgovor mrziteljima čovječnosti i poziv na dogovor među ljudima.

Odličan izbor. U pravo vrijeme. Like · Reply · 34w 5

Marija Antunovic Ovo je stvarno super! Voltino je stvarno bio radnički kvart sa puno klinaca ciji su starci radili i svi su nekako ok živjeli. Isto kao i Rudes Like · Reply · 34w 6

Goran Brisevac Brajo dije to točno. Nisam vidio Like · Reply · 34w 2
↳ Krešimir Vargašević replied · 2 Replies

Darko Duga Jebenica Like · Reply · 34w 1

Ankica Plazanic Ovo idem vidit Like · Reply · 34w 3

Krešimir Vargašević da samo dodam da tamo ima još tih objava na klupama,ja sam uslikao samo desetak... Like · Reply · 34w 1

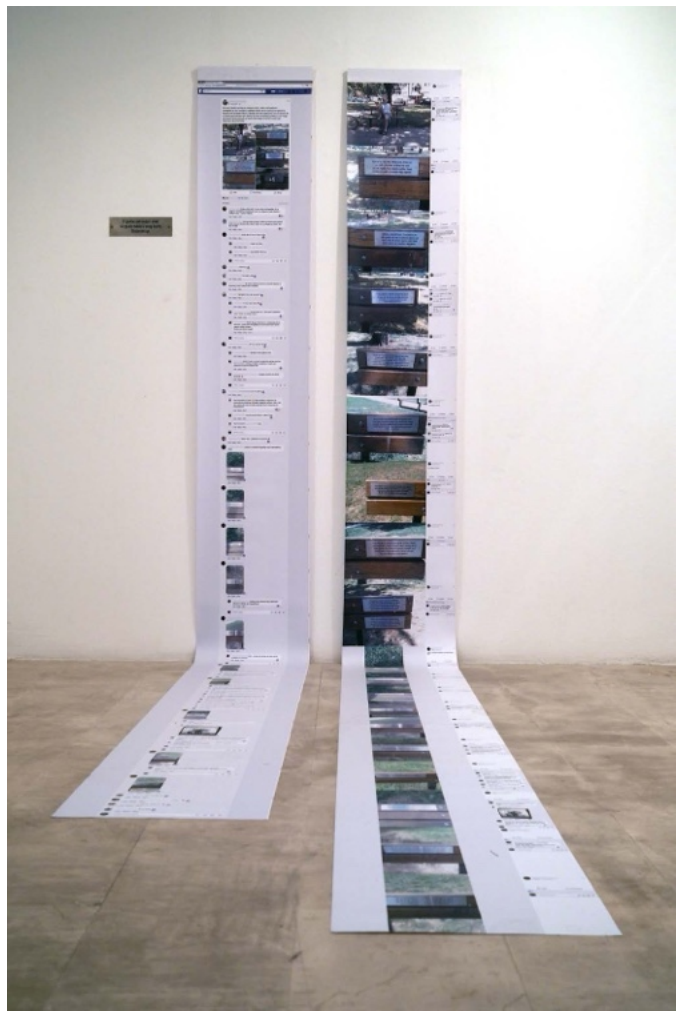
Vlasta Toth Genijalno! Da li se zna autor? Like · Reply · 34w 1
↳ Anita Čaušević replied · 3 Replies

Igor Berecki shared Krešimir Vargašević's post. 8 July 2017 · 🌐

Kakav predivan i pretužan krik beznađa i očaja, ali ne bez ljudskog ponosa i samosvijesti!
Mi stariji od 40-50 godina znamo što piše na tim pločicama. Na njima piše naša mladost i naša odavno prošla a nikada došla bolja budućnost.

Slučajni prolaznici o radu Promjena s klupe

2017 /Promjena s klupe II / instalacija / jedna originalna pločica dimenzija 23 x 7 cm, dva printa na ceradi (dimenzije print I: 42x400 cm, dimenzije print II: 42x441 cm) / 2018. Nagrada Radoslav Putar-izložba finalista, Mali salon, Rijeka, Hrvatska, 2018. 26. slavonski biennale, Muzej likovnih umjetnosti, Osijek, Croatia

Promjena s klupe II dokument je spontane reakcije prolaznika koji je na društvenim mrežama dijele i komentiraju sadržaj pločica iz rada Promjena s klupe.

Glasnije! Govori glasnije!

Godina: 2018.

Tehnika: audio drama, 13"45'

Pedagoški suradnici na radionicama: Hanan El Sayed i Matija Prica

Dramaturgija: Nikolina Rafaj

Dizajn zvuka: Ljubica Letinić i Dalibor Piskrec

Čitali: Azra Vrbanić, Franjka Bertolović, Marija Ležaić, Josip Juras, Luka Vlastelica,

Lukrecija Vekić, Leon Kesak, Dean Krivačić

Grafički dizajn: Ivan Klisurić

Prijevod slikovnice: Marko Maras

Lektura: Ivana Dražić

Sudionici radionica: Marija Ležaić, Franjka Bertolović, Radovan Mikić, Vera Pavlinec,

Vesna Svečnjak, Radovan Mikić, Radmila Brkić, Josip Juras, Nikola Vicković, Elizabeta

*Jambrović, Zola Sarnavka, Azra Vrbanić, Ava i Mia Gross, Borna Dujmović, Noa Kurtan-
jek, Jorja Kuzmanić, Una Prpić Ostojić*

Produkcija: Galerija Miroslav Kraljević

Mjesto izlaganja:

2018. Glasnije! Govori glasnije! Miroslav Kraljević, Zagreb, Hrvatska

2018. Glasnije! Govori glasnije! Zelena soba, Zabok, Hrvatska

*2018. Izložba radova finalist natjecanja za Nagradu Radoslav Putar 2018., Mali salon,
Rijeka, Hrvatska*

Kratki opis:

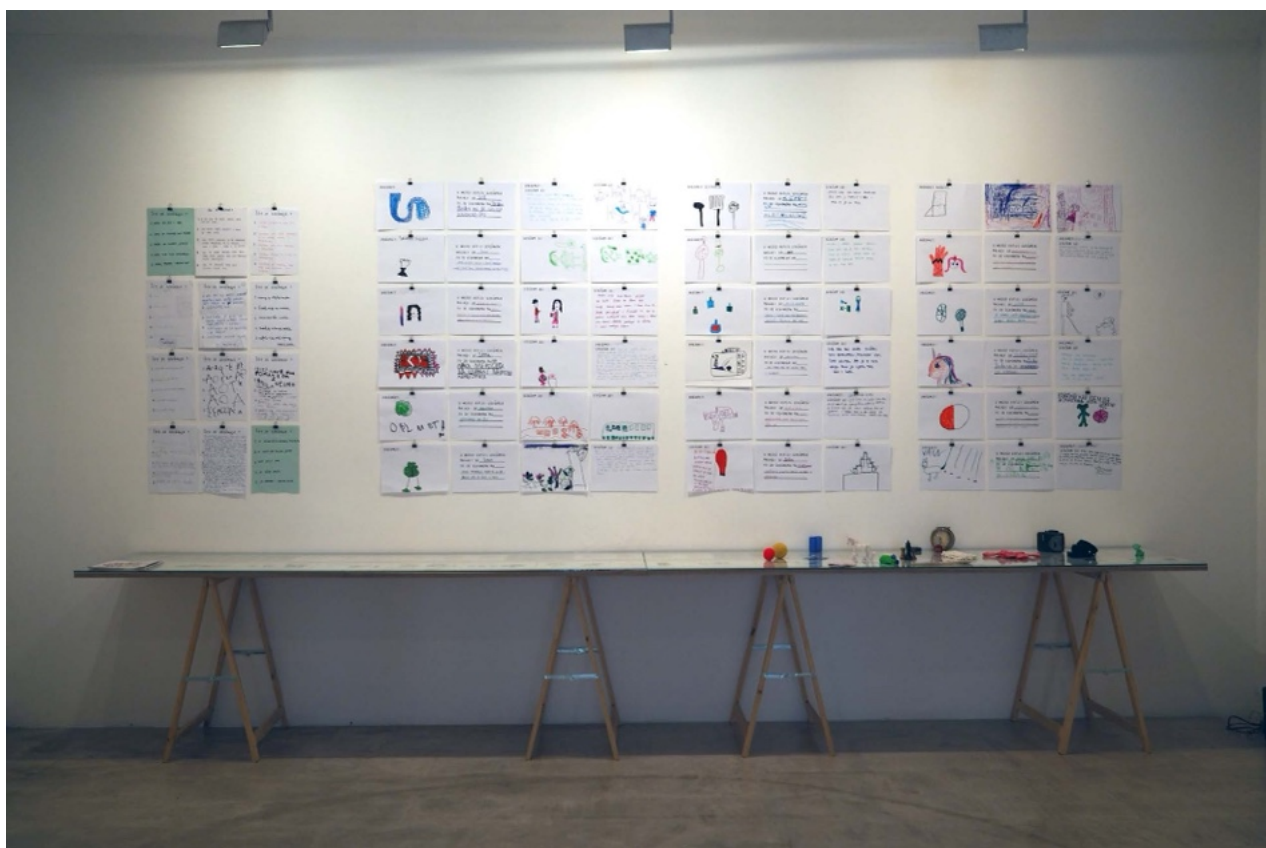
Dramska audio minijatura Glasnije! Govori glasnije! nastala je kroz seriju radionica u Domu za starije i nemoćne osobe Medveščak na kojima su sudjelovala djeca i osobe starije životne dobi. Polazišna točka radionica je pitanje „što je sjećanje?“ inspirirano slikovnicom Wilfrid Gordon McDonald Partidge autora Mem Fox i Julie Vivas (1984). Materijal dobiven na radionicama korišten je kao podloga dramske audio minijature, koja reinterpetira slikovnicu na način da u nju ugrađuje priče, sjećanja i iskustva sudionika radionica.

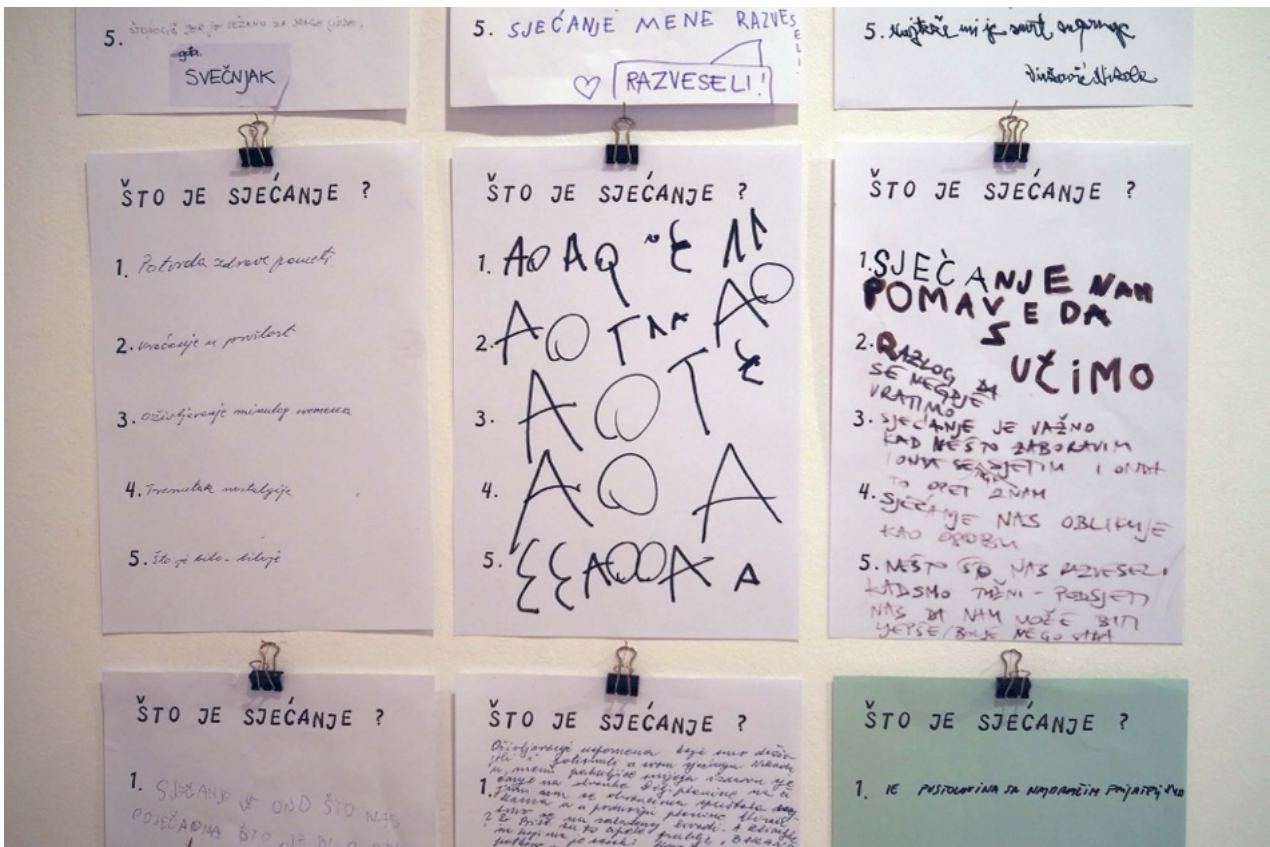
2018 / Glasnije! Govori glasnije! / audio drama, 13"45' / Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, Hrvatska

2018 / radionice Glasnije! Govori glasnije! u Domu za starije Medveščak

2018 / Glasnije! Govori glasnije! /instalacija / 2018. Glasnije! Govori glasnije! Izložba radova finalist natjecanja za Na-gradu Radoslav Putar 2018., Mali salon, Rijeka, Hrvatska

2018 / Glasnije! Govori glasnije! / instalacija / 2018. Glasnije! Govori glasnije! Izložba radova finalist natjecanja za Na-gradu Radoslav Putar 2018., Mali salon, Rijeka, Hrvatska

Ovo nije kutija

Godina: 2017.

Tehnika: intervencija u javnoj knjižnici, selekcija od 50 slikovnica u 50 kutija dimenzije 21x35 cm umetnutih u građu javne knjižnice

Suradnici na projektu: Marijana Hameršak, Dubravka Zima (istraživanje građe)

Grafičko oblikovanje: Ivana Borovnjak

Prijevod slikovnica: Marko Maras

Mjesto izlaganja:

2017. Ovo nije kutija, Galerija Prozori, Zagreb, Hrvatska

2020. 3. Bijenale industrijske umjetnosti-Ravno u Sunce, Labin, Hrvatska

Kratki opis:

„Ovo nije kutija“ je istraživačko umjetnički site-specific projekt koji je prvi puta izveden u knjižnici S. S. Kranjčević u Zagrebu. Polazeći od zatečene situacije u knjižnici, u suradnji sa stručnjakinjama za dječju literaturu Marijanom Hameršak i Dubravkom Zimom, iz postojećeg fonda, koji brojčano značajno nadopunjujem donacijom, definiram izbor slikovnica namijenjenih kritičkom čitanju. Pedesetak selektiranih slikovnica, od kojih se neke radikalno udaljuju od dominantnih reprezentacija, opremam kutijom na kojoj se nalazi specifično pitanje te informativni tekst. Tako opremljene slikovnice umećem među postojeću građu na dječjem odjelu knjižnice. Selekcija slikovnica ovisno o lokaciji na kojoj radim se mijenja.

Nale je vrijeme skloni dijete vidjeti kao esencijalno drukčije od nas odraslih, kao poetičnije, izravnije, moćnija i plemenitija, ili pak kao vezu s orhetskimi ljudskim kovanještva. Obratimo li se, međutim, vremenski i prostorno različitim predodžbama djece, djetinjstva i dječje književnosti, kao i očekivanjima koja se pred njih postavljaju. U tom se smislu spomenute suvremene predodžbe i očekivanja prepoznaju tek kao jedna od mnogih, a dječja književnost kao duboko vezano uz društvene odnose, stavove i vrijednosti. Pritom je ključno da dječja književnost te odnose, stavove i vrijednosti može perpetuirati, afirmirati, ali i preispitivati i podrivati. Pitanje je, dakako, koliko je posljednje realno očekivati u okruženju poput današnjeg u kojem se od dječje književnosti primarno očekuje da bude skladna, jasna i pedagoški korisna.

U suvremenom kontekstu u kojem se dječja književnost dominantno doživljava kao alat za upravljanje trenutnim osjećajima i ponašanjima djeteta te kao sredstvo za oblikovanje budućeg

odraslog, slikovnica se uobičajeno prepoznaje i delifirira kao prostor očekivanog, ugodnog, sigurnog, poznatog i razumljivog. Nasuprot tome, slikovnice u ovom izboru — koji je mogao biti užji, ali i širi — pozivaju na prepoznavanje dječje književnosti kao prostora novog i nesigurnog, odnosno kao područja višeznačnosti i otvorenosti. Takva dječja književnost, kao i književnost uopće, podrazumijeva da je čitanje aktivan čin s potencijalom promjene, praćen različitim osobnim i društvenim pitanjima na koja — baš kao i u svakodnevnom životu — nemamo jednoznačne odgovore. Koja su lica tuđe? Što sve mogu? Tko je neprijatelj, a tko prijatelj? Jesam li dobar ili loš? Kako mijenjamo društvo? Što je smrt? — samo su neka od takvih pitanja, ovdje derivirana iz izabranih slikovnica. To su slikovnice koje osim što otvaraju važna pitanja, pozivaju na osvjetljavanje okolnosti u kojima stvaramo vlastite odgovore, a što je preduvjet za promjenu i kritičku emancipaciju od zadanih, generacijama prenešenih, okamenjenih odnosa, stavova i vrijednosti.

KAKO ČITAŠ?

Izbor slikovnica za
kritičko čitanje

AVTORKA Ana Kuzmanić
KUPČONICA Iveta Bekić
SILIKOVNICA Marijana Haveršak, Dubravka Zima
TISKAR Marijana Haveršak, Dubravka Zima, Ana Kuzmanić
POMOĆ U PROJEKTU Petra Dubavčki, Željko Viharec
PROJEKTOR SILIKOVNICA Marko Mamić
GRAFIČKO OSVAJANJE Iveta Burevjak
TISKAR Arts Kupija

Izbor slikovnica *Kako čitaš?* nastao je kao dio projekta
Ovo nije kutija u okviru programa Galerije Prozori.

Projekt su podržali Ministarstvo kulture i
Gradski ured za obrazovanje, kulturu i sport Grada Zagreba,
Galerija Prozori, Knjižnica S.S. Krapčevića, Započjaka 1, Zagreb

ZAGREB, 2012.

2017 / Ovo nije kutija / intervencija u javnoj knjižnici / 50 slikovnica u 50 kutija dimenzije 21x35 cm umetnutih u građu javne knjižnice / Galerija Prozori, Zagreb, Hrvatska, 3. Bijenale industrijske umjetnosti-Ravno u Sunce, Labin, Hrvatska

2017 / Ovo nije kutija / intervencija u javnoj knjižnici / 50 slikovnica u 50 kutija dimenzije 21x35 cm umetnutih u građu javne knjižnice / Galerija Prozori, Zagreb, Hrvatska

2017 / Ovo nije kutija / intervencija u javnoj knjižnici / 50 slikovnica u 50 kutija dimenzije 21x35 cm umetnutih u građu javne knjižnice / Galerija Prozori, Zagreb, Hrvatska, 3. Bijenale industrijske umjetnosti-Ravno u Sunce, Labin, Hrvatska

It is all about stars

Godina: 2018.

Tehnika: video instalacija u javnom prostoru

Mjesto izlaganja: Začepi, molim te!, alimissa open art, Omiš, Hrvatska

Video dokumentacija: <https://vimeo.com/316985315>

Kratki opis:

Kroz razgovor sa stanovnicima Omiša, malog grada na hrvatskoj obali, učim o utjecaju turizma na svakodnevni život. Uzimam nekoliko citata iz tih razgovora i projiciram ih na javno stubište u centru grada tijekom turističke sezone. Kako bi uspjeli pročitati tekst, prolaznici trebaju stati. U protivnom svojim tijelima ometao projekciju.

2018 / It is all about stars / video instalacija na stubama u centru Omiša / trajanje četiri dana

Ti si malen, ja sam velik!

Godina: 2015.

Tehnika: umjetnička knjiga, instalacija

Sudionici: Anja, Priska Pija, Toma, Aral, Grgur, Tina, Klara, Lucija, Lucija Hana, Ida Pedagoške suradnice na radionicama: Ivana Đula i Milica Kostanić

Dizajn i priprema tiska: Ivan Klis

Rad je realiziran u okviru programa Tvornica, Galerije Miroslav Kraljević, 2015.

Mjesto izlaganja:

2015. *Ti si malen, ja sam velik!*, Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, Hrvatska, Hrvatska

2018. *Odgajanje budućnosti*, Gradska Galerija Osijek, Osijek, Hrvatska

2018. *Izložba radova finalista natjecanja za Nagradu Radosla Putar*, Mali salon, Rijeka, Hrvatska

2017. *Odgajanje budućnosti*, Galerija SC, Zagreb, Hrvatska

2023. *Vidljive*, Muzej suvremene umjetnosti Zagreb, Zagreb, Hrvatska

2024. *Vidljive*, Umjetnička galerija Dubrovnik, Dubrovnik, Hrvatska

2024. *Vidljive*, Galerija Umjetnina Split, Split, Hrvatska

[Link: Artist's book I \(big\)](#)

[Link: Artist's book II \(small\)](#)

Kratki opis:

"It is in speaking their word that people, by naming the world, transform it, dialogue imposes itself as the way by which they achieve significance as human beings"; then it is crucial that children are included in social dialogue that has been typically reserved for adults (Freire, 2000, p. 69).

Freire, P. (2000). Pedagogy of the Oppressed. London: Bloomsbury Publishing.

Istraživanje „Ti si malen, ja sam velik!“ u širem smislu bavi se ideološkom konstrukcijom djetinjstva – s jedne strane društva kasnog jugoslavenskog socijalizma, a s druge društva uznapređovalog kapitalističkog konzumerizma.

Polazišna točka istraživanja je knjiga „Jedva čekam da odrastem: poruke djece odraslima“ urednice Branke Praznik. Knjiga je nastala povodom Svjetskog dana djeteta godine 1980. u tadašnjoj SR Hrvatskoj. Sadrži izjave djece o bitnim pojavama i događajima u njihovom životu. Na tragu metode korištene u toj knjizi osmišljena je serija interaktivnih radionica s djecom koje se održavaju u Zagrebu 2015. godine i bilježe razmišljanja djece o sličnim temama.

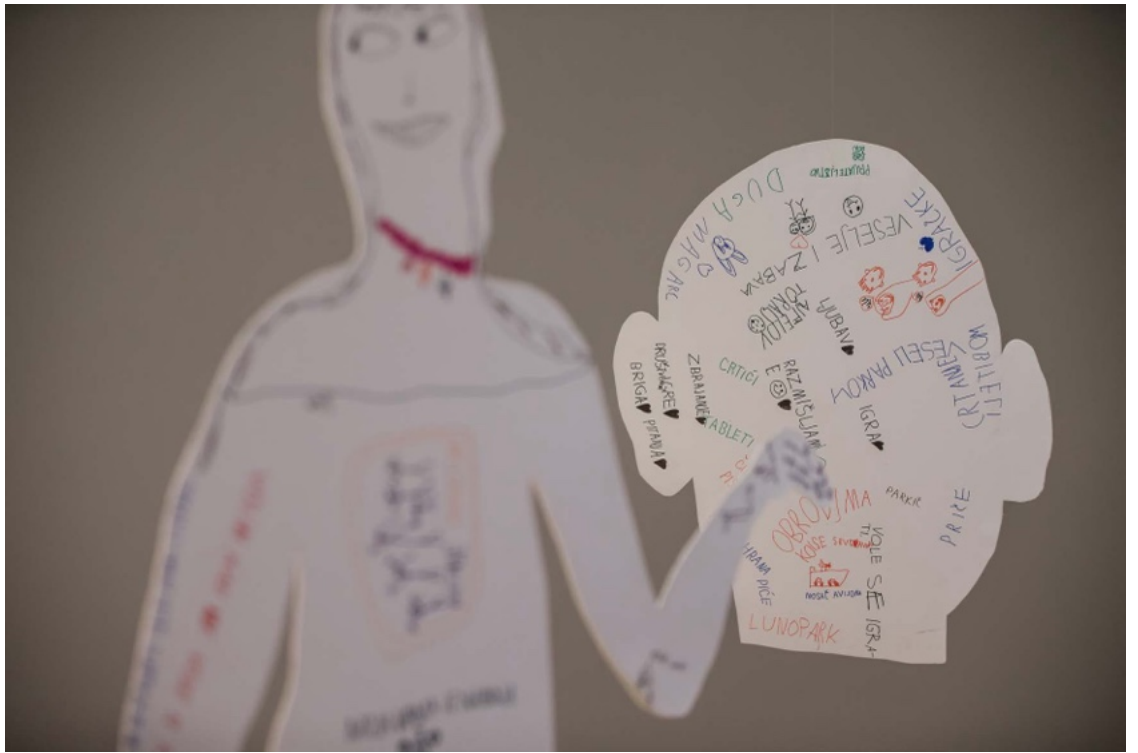
Naknadnom selekcijom nastaje umjetnička knjiga koja suprotstavlja dva seta izjava: u prvom dijelu knjige, direktno proizašlom iz radionica, sakupljene su izabrane izjave djece koje reflektiraju ideološko okruženje u kojem živimo. Drugi, manji, dio knjige čine izjave preuzete iz knjige Branke Praznik u kojima se odražava ideologija vremena i mjesta na kojem su nastale.

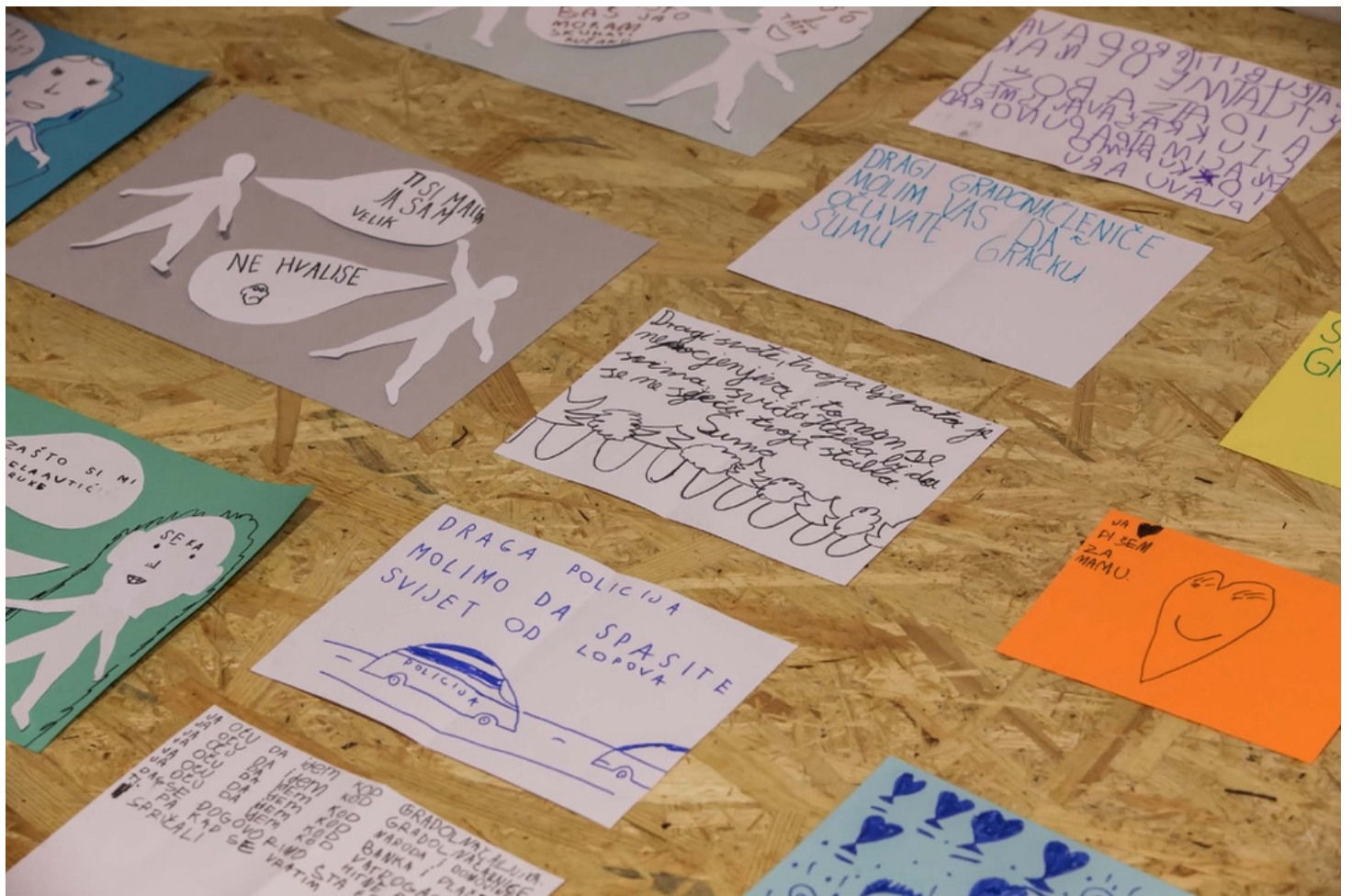
2015. / Ti si malen, ja sam velik! / umjetnička knjiga

2015. / Ti si malen, ja sam velik! / instalacija / Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, Hrvatska

2015. / izložba Ti si malen, ja sam velik! / instalacija / Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, Hrvatska

2015. / izložba Ti si malen, ja sam velik! / instalacija / Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, Hrvatska

2015. / Ti si malen, ja sam velik! / umjetnička knjiga / 2015. Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb, Hrvatska, 2017. Odgajanje budućnosti, Galerija SC, Zagreb, Hrvatska, 2018. Odgajanje budućnosti, Gradska Galerija Osijek, Osijek, Hrvatska, 2018. Izložba radova finalist natjecanja za Nagradu Radosla Putar, Mali salon, Rijeka, Hrvatska, 2023. Vidljive, Muzej suvremene umjetnosti Zagreb, Zagreb, Hrvatska, 2024. Vidljive, Umjetnička galerija Dubrovnik, Dubrovnik, Hrvatska, 2024. Vidljive, Galerija Umjetnina Split, Split, Hrvatska

Ana Kuzmanić Portofolio

2015. / Ti si malen, ja sam velik! / instalacija / ormarić dimenzija 90x90x56cm, umjetnička knjiga, materijali istraživanja, slik-ovnice korištene na radionicama / 2017. Odgajanje budućnosti, Galerija SC, Zagreb, Hrvatska

2018. / Ti si malen, ja sam velik! / instalacija / polica, umjetnička knjiga Ti si malen, ja sam velik! , knjiga Jedva čekam da odrastem: poruke djece odraslima urednice Branke Praznik / 2018. Izložba radova finalista natjecanja za Nagradu Radosla Putar, Mali salon, Rijeka, Hrvatska

Pozdrav iz najljepšeg grada na svijetu

Tehnika: Instalacija

Dimenzije: 173cm x 145cm,

Suradnica na tekstu: Ivana Vuković

Izložbe:

2017. Grad na drugi pogled, Galerijom umjetnina Split, Hrvatska,

2020. Drugi grad, Galerija umjetnina, Split, Hrvatska,

2020. Drugi grad, Umjetnička galerija Dubrovnik, Dubrovnik, Hrvatska

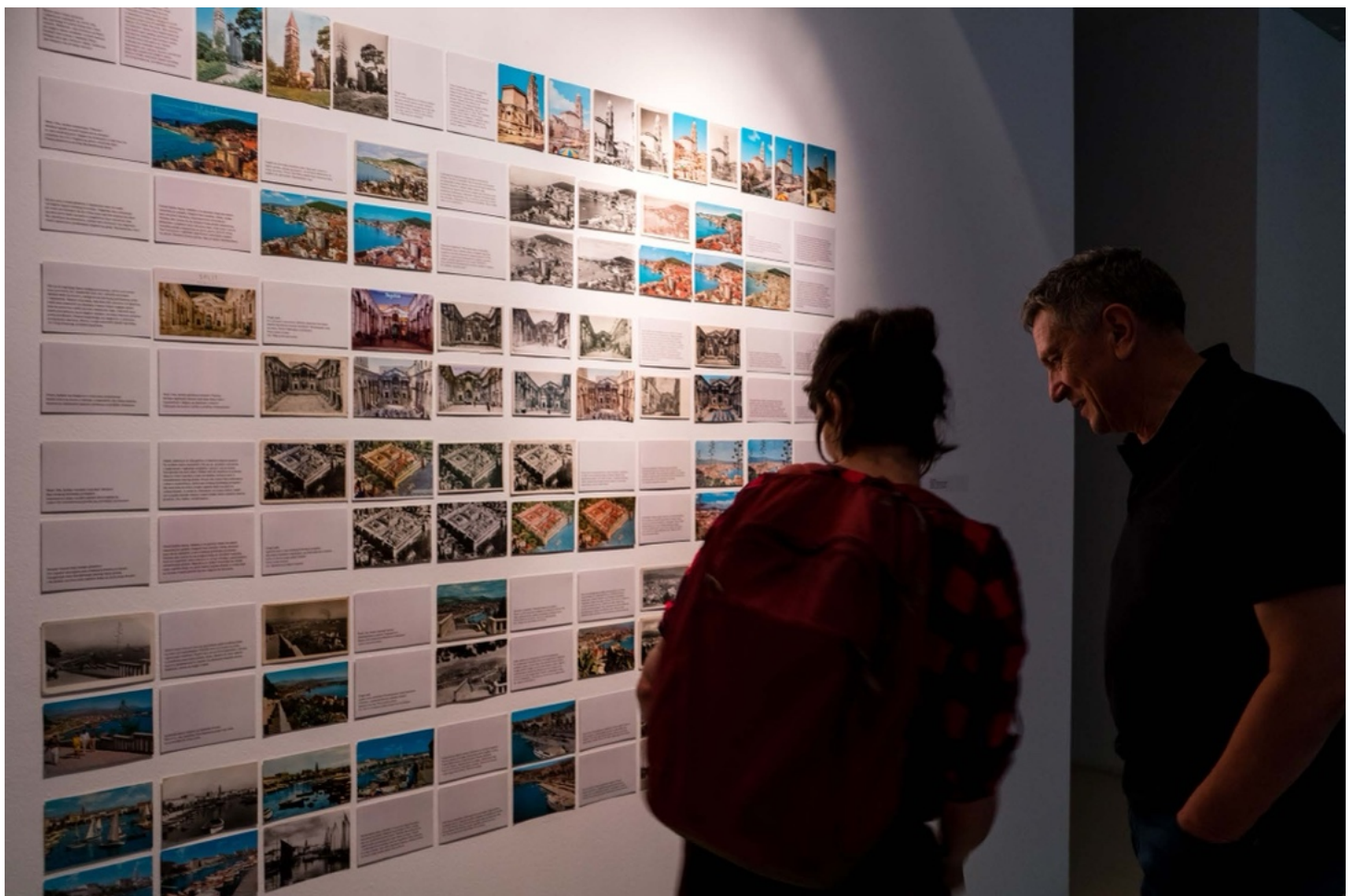
Tekst Ivana Vukušić <https://goo.gl/SPxWgh>

Tekst Tanja Vujasinović <https://goo.gl/Kc4SNa>

Rad „Pozdrav iz najljepšeg grada na svijetu“ stavlja u odnos selekciju starih razglednica Splita i fiktivna iskustva turista. U kolekciji starih razglednica Splita pronalazim kadrove istih motiva iz različitim vremenskim razdoblja. Nizanjem razglednica određenih lokacija nastalih unazad sadnji sto godina uočavam “idealni kadar” turističke prezentacije. Taj kadar istovremeno konstruira identitet grada te unaprijed definira iskustvo turista. “Idealne kadrove” superponiram tekstualnim fragmentima preuzetim iz razglednica, putopisa, internetskih stranica kojima su turisti opisali lokacije kadrova. Po uzoru na „Stilske Vježbe“ autora Raymonda Queneaua opise pretvaram u trivijalni događaj prepričan na različite stilske načine. Tim novim fikcijskim narativom dekonstruiram dominantan diskurs turističke (re)prezentacije mjesta njihovog hodočašćenja. Superponiranjem dvaju narativa, onog vizualnih materijala i fiktivnih dojmova prezentiram grad kao turističku kulisu, u kojem turistički čin postaje pred-stava, a sami turisti njeni akteri.

2017 / Pozdrav iz najljepšeg grada na svijetu2017. Grad na drugi pogled, Galerijom umjetnina Split, Hrvatska

Sanjati javno

Godina 2015.

Tehnika: zvučna instalacija, loop, 15'03"

Izložba: 2015. Sanjati javno, Zvuk-objekt, Multimedijalni kulturni centar, Split, Hrvatska

Zvučna instalacija postavljena je pored kipa Grgura Ninskog u Splitu, 29. Prosinac 2015. od 9:00 to 16:00.

Zvuk korišten u javnoj intervenciji: <https://vimeo.com/157177658>

Na gradskoj lokaciji na kojoj se tradicionalno odvija ritual zaželjavanja želja – kod spomenika Grgura Ninskog u Splitu, tokom jednog dana postavila sam zvučnu instalaciju koju čine audio snimke želja oko stotinjak anonimnih pojedinaca različitih dobnih skupina. Na takav način mjesto intimnog rituala pretvorila sam u mjesto dijeljenja vizija boljih budućnosti. Iako su često sakriveni, u naše želje su utkani stavovi, ideologije, vizije vremena i zajednice u kojoj živimo. Previđajući ih u svojim željama, uglavnom ne vidimo koliko je naša intima kolektivna. Zaboravljamo da nas više sličnosti veže nego razlika razdvaja. Suočavanjem intimnog i kolektivnog istražujem empatiju, potencijalno usmjerenje jednih prema drugima.

2015. Sanjati javno, zvučna instalacija, loop, 15'03" Zvuk-objekt, Multimedijalni kulturni centar, Split, Hrvatska

Zvučna instalacija postavljena pored kipa Grgura Ninskog u Splitu, 29. prosinac, 2015, od 9:00 do 16:00

Dijalog I, II i III

Dijalog I

Tehnika: multikanalna video i audio instalacija / 4'16" x 5, loop / 4 video channels (HD 720p, 16:9, PAL, color, 29.97 fps) / 1 audio channel (PCM 7.1 surround, 48 kHz, 26 bit) / 4 postolja za izradu reljefa

Dijalog II

Tehnika: instalacija / 90 x 40 x 40 cm / rotirajući elektro motor, lampa, stalak, laserski izrezbareno sjenilo

Dijalog III

Tehnika: audioinstalacija / 28'40", loop / audio channel (PCM, Stereo 48 kHz, 26 bit)

Izložbe:

2015. Dijalog I, II i III, Muzej Ivana Meštrovića, Split, Hrvatska

2014. Dijalog I, II i III, Atelje Ivana Meštrovića, Zagreb, Hrvatska

Documentation: <https://vimeo.com/127374094>

Izložba Dijalog I, II i III, dijalog je Ane Kuzmanić s radovima kipara Ivana Meštrovića. Usporedbom prošlosti i sadašnjosti Ana Kuzmanić dekonstruira društveni položaj žene te kritički govori o konstrukciji majčinstva.

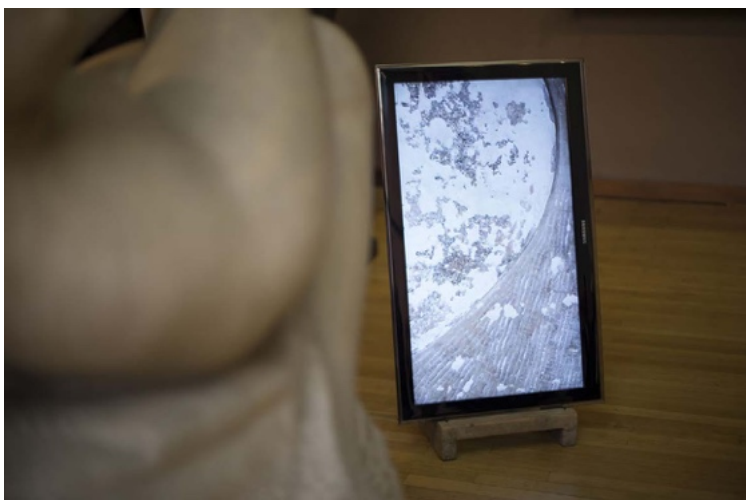
Izložba se sastoji od tri međusobno povezana rada: Dijalog I, Dijalog II, i Dijalog III. U radu Dijalog I autorica videozapisima bilježi krupne kadrove površine Meštrovićevih skulptura majki te im pridružuje zvuk Dopplera vlastitog nerođenog djeteta. Ovime autorica dekonstruira Meštrovićeve simbole te ih svodi na fizičku pojavnost materijala u kojima su izrađeni. Otkrivajući ranjivost materije ukazuje na fizičke aspekte majčinstva, te na protok vremena. Rad Dijalog II bavi se oblikovanjem identiteta te društvenom konstrukcijom uloge majke i djeteta. Umjetnica u dječju rotirajuću noćnu lampu upisuje tekst članka 89. hrvatskoga Obiteljskog zakona. Lampa je postavljena pored Meštrovićeva kipa Majka uči dijete moliti, te svjetlosno ispisuje tekst po sobi i okolnim predmetima. Ovime, suvremena državna intervencija u odnos majke i djeteta uvedena je u sobu u kojoj je prije jednog stoljeća živjela obitelj Meštrović, čime umjetnica ukazuje na vremensku i kulturološku relativnost društvene konstrukcije uloge majke i djeteta. Korištenjem audiodokumentacije, rad Dijalog III bilježi jedan dan u život umjetnice u ulozi majke. Smještena pokraj Meštrovićeva kipa Olga Meštrović doji Tvrtka, audiodokumentacija pokazuje bezvremenost ženine svakodnevnice u ulozi majke. Kroz formu ženskog narativa, autorica dekonstruira idealiziran prikaz majčinstva.

2014 /Dijalog I / multikanalna video i audio instalacija / 2014, Dijalog I, II i II, Atelje Ivana Meštrovića, Zagreb, Hrvatska, 2015.
Dijalog I, II i II, Muzej Ivana Meštrovića, Split, , Hrvatska

2014 /Dijalog I / multikanalna video i audio instalacija / 4'16" x 5, loop / 4 video kanala (HD 720p, 16:9, PAL, color, 29.97 fps) / 1 audio kanala (PCM 7.1 surround, 48 kHz, 26 bit) / 4 postolja za izradu reljefa / 2014, Dijalog I, II i II, Atelje Ivana Meštrovića, Zagreb, Hrvatska

2014 /Dijalog I / multikanalna
video i audio instalacija / 2015.
Dijalog I, II i II, Muzej Ivana
Meštrovića, Split, , Hrvatska

2014 / Dijalog II /
2015. Dijalog I, II i III, Muzej Ivana
Meštrovića, Split, Hrvatska

2014 / Dijalog II / 2015. Dijalog I, II i II, Muzej Ivana Meštrovića, Split, , Hrvatska

2014 / Dijalog II / 2015. Dijalog I, II i II, Muzej Ivana Meštrovića, Split, , Hrvatska

2014 / Dijalog III / 2014, Dijalog I, II i II, Atelje Ivana Meštrovića, Zagreb, Hrvatska (dole),
2015. Dijalog I, II i II, Muzej Ivana Meštrovića, Split, Hrvatska (lijevo)
Zvuk: <https://vimeo.com/166092861>

Vox Populi

Godina: 2009. -2011.

Technical info: interaktivna zvučna instalacija /trajanje cca2 sata

Rad je izveden na tri lokacije:

Vox Populi I, 2009. Voxpopuli, zg-paviljon 09 Njirić+arhitekti, Zagreb, Hrvatska, 2 h

Vox Populi II, 2011. Prostor je oblik mišljenja, Dom hrvatskih likovnih umjetnika, Galerija Bačva, Zagreb, Hrvatska, 1 h

Vox Populi III, 2011. Bez imena, Multimedijalni kulturni centar, Split, Hrvatska, 2 h

Rad je dokumentiran sa dva videa:

Vox Populi I (Zg-Paviljon 09, Zagreb) / 07"40', loop

2011. ESSL Award – finale, Muzej suvremene umjetnosti Zagreb, Hrvatska, 37. Splitski salon HULU Split, Hrvatska

Vox Populi III (MKC, Split) / 20"26', loop

2011. 37. Splitski salon, HULU Split, Hrvatska

Dokumentacija: <https://vimeo.com/14034148>

Kratki opis:

Hepening Vox Populi kritički komentira pojam slobode govora te propituje njegovu ulogu kao aksioma demokracije. Umjetnica dovodi u pitanje tradicionalni koncept pojma slobode govora te ustaljene oblike njegove percepcije. Hepening se odvija u javnim prostorima na koje umjetnica, po uzoru na tzv. govorničke uglove londonskih parkova, postavlja ozvučene govornice. Publika je pozvana na javno iznošenje vlastita mišljenja, no iz razglasa izlazi samo buka, informacija izgubljena u mediju, koja rezultira neurotičnim psihološkim okruženjem i svojevrsnom cenzurom koja proizlazi iz gubitka smisla. Umjetnica ovime proširuje svoj komentar demokracije na kritiku novih internetskih oblika komunikacije, u kojima svatko može reći što misli, no tek rijetki dolaze do publike. Publika aktivno formira rad kroz različite razine uključivanja, čime stvara razlike između hepeninga izvedenih na različitim lokacijama.

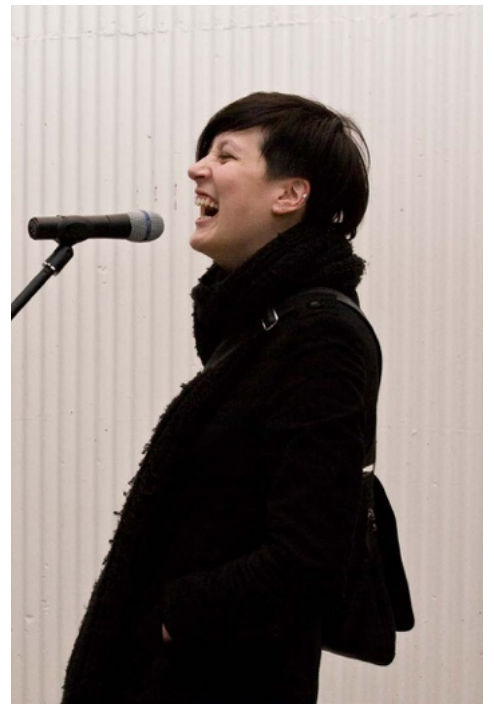
2009 / Vox Populi I / zg-paviljon 09 Njirić+arhitekti, Zagreb, Hrvatska, / cca 2 sata

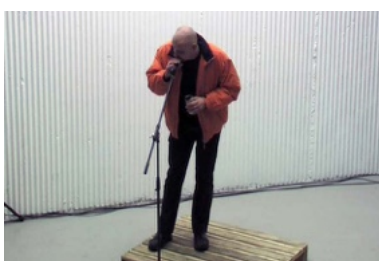
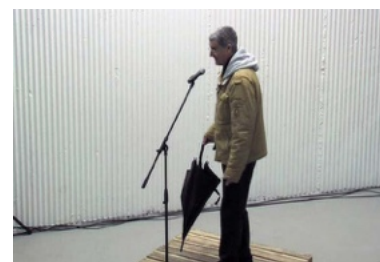
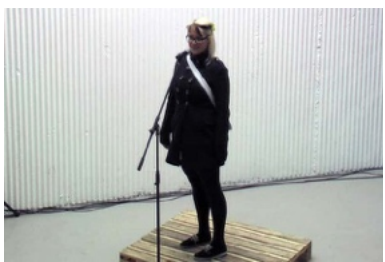
2011 / Vox Populi II / Prostor je oblik mišljenja,
Dom hrvatskih likovnih umjetnika, Galerija Bačva,
Zagreb, Hrvatska

2011 / Vox Populi III / 2011. Bez imena, Multi-medijalni kulturni centar, Split, Hrvatska

2011 / Video Vox Populi III: MKC, Split / 20"26', loop /2011. ESSL Award – finale, Muzej suvremene umjetnosti Zagreb, Hrvatska, 37. Splitski salon HULU Split, Hrvatska

Dijalozi

Godina: 2010.

Tehnika: video, 9'2" loop / fotografije u boji, ink-jet print, 9 × (120 × 80 cm)

Izložba: 2010. Sea Symposium, The Citadel of Qaitbay, Alexandria, Egipat

Kratki opis:

U pijesku ispisujem imena Sredozemnog mora na devet različitih jezika mediteranskog kruga. Video zapisom i fotografijom bilježi nestajanje napisa u doticaju s valovima i plimom. Jezična raznolikost tako ukazuje na kulturnu raznolikost koja je istodobno najveće bogatstvo Mediterana i uzrok najvećih sukoba, istodobno dijalog i mnoštvo različitih monologa. U dijalogu umjetničkih natpisa, koji predstavljaju čovjeka odnosno civilizaciju, i mora, koje predstavlja prirodu, čovjek odnosno civilizacija prikazani su kao puno krhkija strana. More odnosno priroda neumoljivo brišu jezike, granice, i ljudske kulture, čime ukazuju na apsurdnost ljudskih sukoba.

2010. / Dijalozi / Sea Symposium, The Citadel of Qaitbay, Alexandria, Egypt

Zrikavci

Godina: 2008.

Tehnika: video, 2'0", loop

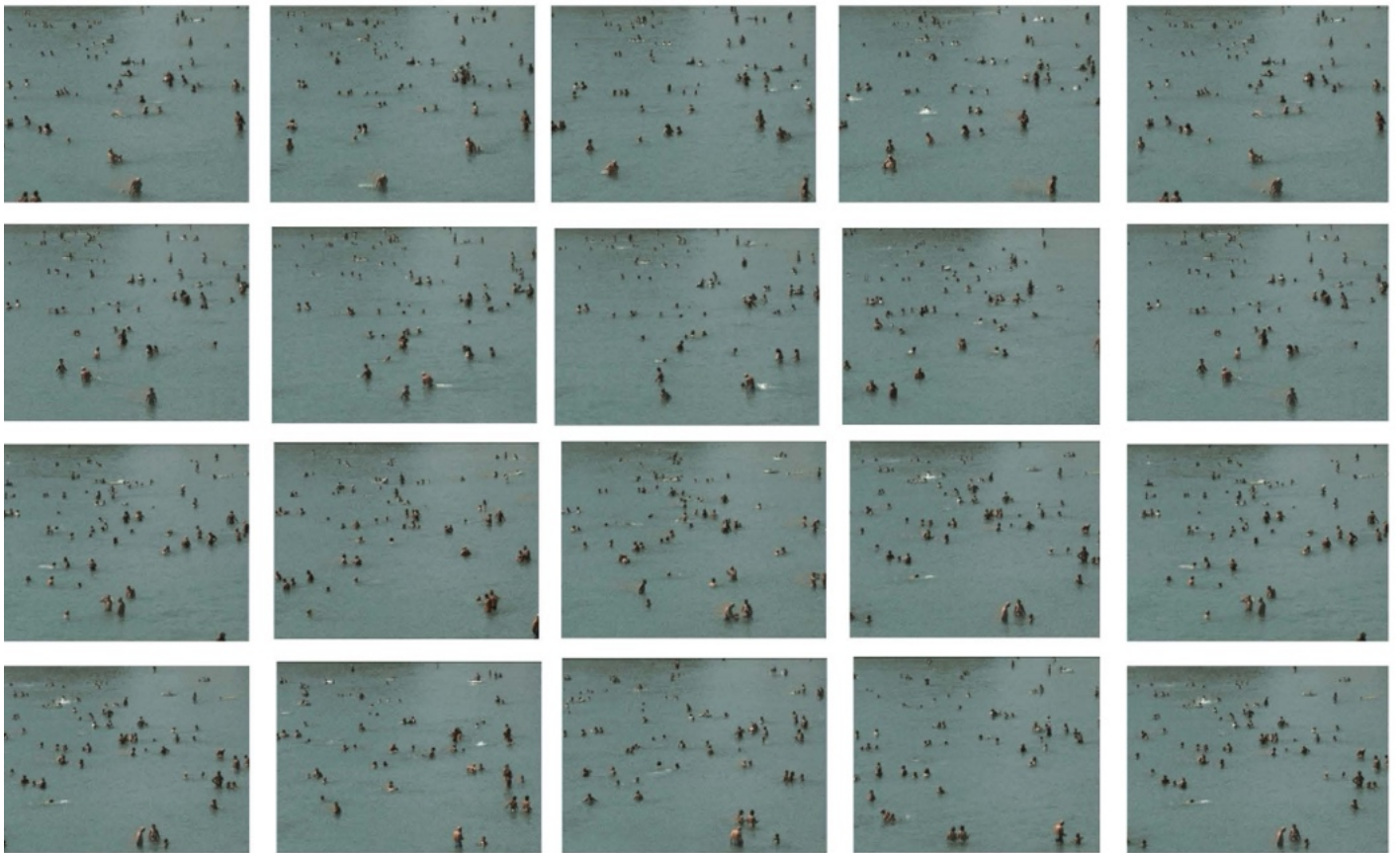
Dokumentacija: <https://vimeo.com/14503717>

Izložbe: 2008. New Edinburgh Work Edinburgh College of Art, Edinburgh, UK, 2009. M.A. and Post Graduate Contemporary Art Exhibition 2009, Atkinson Galerija, Somerset, UK, 2009. Simultaneous, KultFlux Platforma, Vilnius, Litva, 2011. ESSL Award – finale Muzej suvremene umjetnosti Zagreb, Hrvatska

Kratki opis:

Nepomičnim kadrom snimam plićak plaže u Splitu. Unutar kadra, kupaći i prolaznici nesvjesno kreiraju scenu te stvaraju kolektivnu dinamiku radnjama tipičnim za plažu; plivanjem, hodanjem, razgovaranjem, igranjem i skakanjem.

Naknadno tehnički manipuliram snimljeni materijal. Ravnomjerno ubrzavam snimku do trenutka u kojem ljudske radnje počinju asociirati na životinjske. Efekt je dodatno pojačan zvukom, u kojem ubrzan ljudski žamor zvuči kao zrikavci.

2008. / Zrikavci / video / 2'0", loop / 2008. New Edinburgh Work Edinburgh College of Art, Edinburgh, UK, 2009. M.A. and Post Graduate Contemporary Art Exhibition 2009, Atkinson Galerija, Somerset, UK, 2009. Simultaneous, KultFlux Platforma, Vilnius, Litva, 2011. ESSL Award – finale Muzej suvremene umjetnosti Zagreb, Hrvatska

No name

Godina: 2005.

Tehnika: happening, cca. 30 minuta.

Video dokumentacija: 20'36"

Izložba: 2005 Dijalog Goran Petercol - Ana Kuzmanić, atomsko sklonište u Splitu, rad je izveden u suradnji sa Galerijom umjetnina Split, Hrvatska

Koristeći podzemni tunel kako klopku, posjetitelji izložbe Gorana Petercola postaju materijalom mog rada. Ukidanjem svjetla provociram situaciju, manipuliram svojim i tuđim doživljajem, te uvjetujem fizičko kretanje. Iščekujući bez predviđanja ishoda, dokumentiram te trenutke noćnim kamerama. Referentna točka rada je siguran kulturni okoliš izložbe, kao isječak svakodnevnice kojeg je lako konzumirati odnosno površno percipirati. Sigurnost ukidam interferirajući u tu kolotečinu i iskrivljujući ustaljen obrazac ponašanja. Okruženi nepoznatim, prisiljeni smo ponovo proći kroz proces upoznavanja i preispitivanja percepcije sebe i okoline. Društvene i povijesne konotacije tek su jedan od slojeva rada, upravo kao što je fizički trenutak nesigurnosti tek jedan od aspekata sumnje u percepciju poznatoga.

2005 / No name / 2005 Dijalog Goran Petercol - Ana Kuzmanić, atomsko sklonište u Splitu, rad je izveden u suradnji sa Galerijom umjetnina Split, Hrvatska

No name

Godina: 2006.

Tehnika: happening / ca. 15 min

Video dokumentacija 8'45"

Izloženo: 2006 Inter(aktiv), Galerija SC, Zagreb, Hrvatska

Koristeći prostor kao klopku, posjetitelji grupne izložbe u Studentskom centru nesvjesni vlastite uloge postaju materijalom mog rada. Interveniram u tijek hepeninga stroboskopskim bljeskovima koje projeciram na tada devastiranu fasadu Francuskog paviljona. Privlačeći pažnju posjetitelja pokušavam isprovocirati situaciju u kojoj će nastati rad. Kontrolirajući ritam paljenja i gašenja, manipuliram kretanjem posjetitelja u nadi da ću ih zadržati u željenom kadru. Iščekujući bez predviđanja ishoda, dokumentiram situaciju video zapisom. Ovaj rad dekonstruira tradicionalne uloge autora i promatrača, te propituje odnose moći u percepciji umjetničkog djela. Posjetioci postaju stvaratelji samog rada, a autor – jednom kada je definirao klopku – gubi moć te postaje puki promatrač.

2006 / No name / 2006 Inter(aktiv), Galerija SC, Zagreb, Hrvatska

Divlji rast

Godina: 2022.

Tehnika: instalacija, 18 kolaža (29 x20cm) , vitrine, print

Dizajn postava i vitrina: Roberta Bratović i Nina Bačun / OAZA

Istraživanje i produkcija dio projekta "Muzej susjedstva Trešnjevka - živa baština"

Baza, Zagreb, Hrvatska

Mjesto izlaganja:

2023. Umjetnost (u) susjedstvu: trešnjevački radovi Marka Tadića, Ane Kuzmanić i Božene Končić Badurina, Salon Galić, Split, Hrvatska

2023. "Rasvijetljena soba- ženska fotografska praksa u Hrvatskoj", u organizaciji Umjetničkog paviljona, Tehnički muzej Nikola Tesla, Zagreb, Hrvatska

2022. Divlji rast, Muzej susjedstva Trešnjevka - živa baština, Blok, Zagreb, Hrvatska

Kratki opis:

Izložba "Divlji rast" temelji se na istraživanju zapuštenih trešnjevačkih zemljišta, parcela u pauzi između rušenja i izgradnje, na kojima sam pronašla preko 100 različitih vrsta samoniklog bilja. Dio njih spada u kategoriju takozvanih autohtonih vrsta, no većina ih se smatra invazivnim ili stranim. U 18 kolaža preklopljene su tri razine priče; herbarijski prikaz biljaka koja su rasle na parceli nekadašnje svilane u Adžijinoj ulici, dokumentarne fotografije koje sam snimila na istoj lokaciji netom nakon rušenja ostataka tvornice, te izabrani artefakti iz virtualnog fundusa Muzeja susjedstva Trešnjevka. Riječ je arhivu koji nastaje priložima stanovnika kvarta i bilježi povijesti njegove izgradnje i modernizacije, ali i socijalizacije i svakodnevnog života.

Eastern Surf

Eastern Surf are a collective of four artists; Ana Kuzmanic, Francesca Nobilucci, Ewan Sinclair and Shona Macnaughton, living in the UK and Croatia. Since 2011 we have organised, produced and participated in a number of projects including exhibitions, performance, video, sculpture, publications and web based work. We have developed a methodology of swapping spaces, where we enter the spaces created by social media networks and user generated software platforms, in a cycle tools that facilitate our collaborative communication across different countries, we position ourselves as both user and observer. Looking at the control mechanisms that affect the way we and others communicate, we test the parameters of how we understand the “public realm” and how people are permitted to interact with such spaces. The work is a proposition towards a reclaiming of space as one might between public and private diminishing.

hyperlinks

More about our work you can find on [Eastern Surf webpage](#)

2012 Kernel Panic Control Printed publication and exhibition catalogue including contributions from Eastern Surf and invited writers. View publication [here](#).

ILOVEMYJOB!

Year: 2017.

Medium: internet performans

Treajanje: 24 hours

Exhibited: net.cube gallery, Zagreb, Croatia

Curators: Irena Borić, Martina Kontošić, Renata Šparada

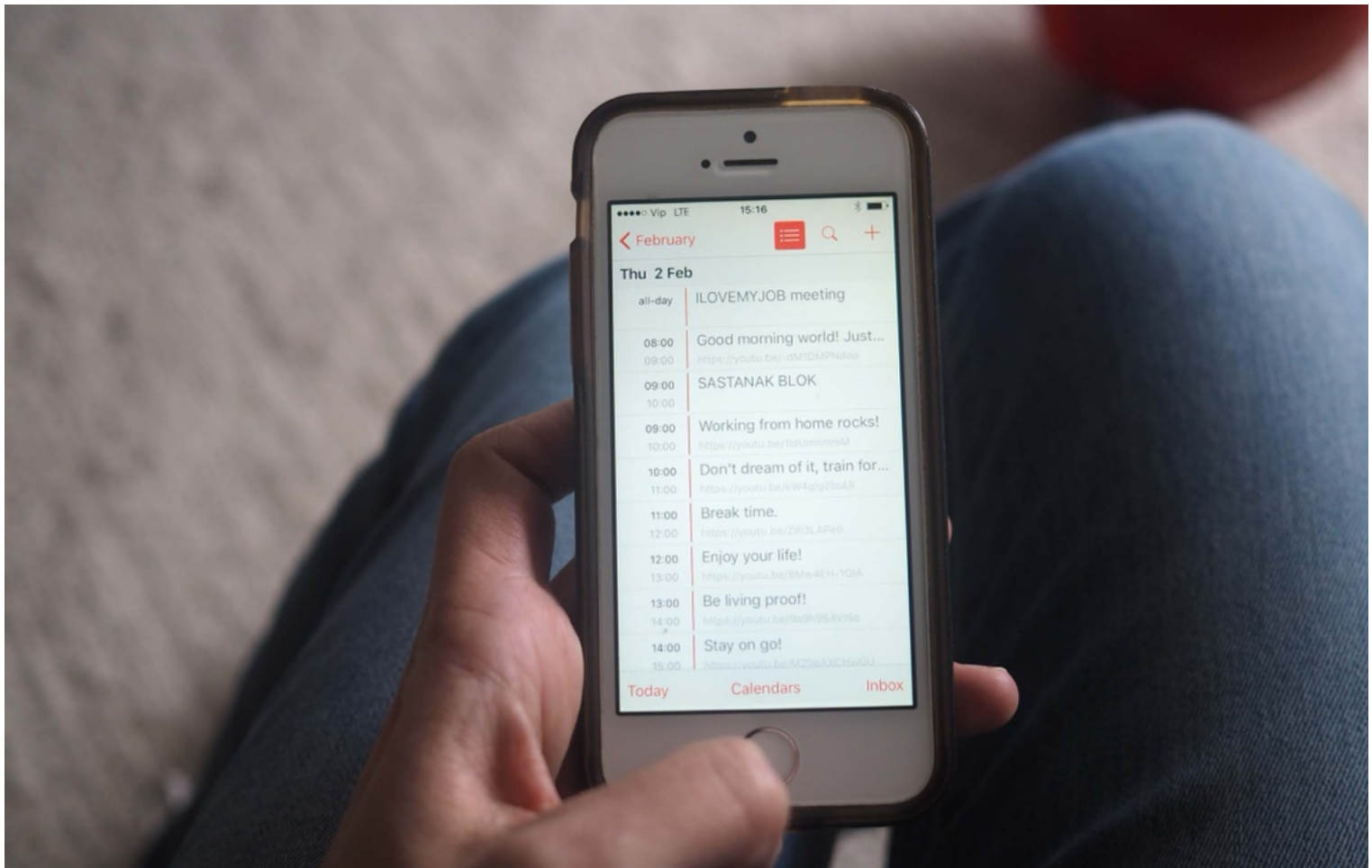
Check all videos here: <https://goo.gl/dzWntq>

More about the work: <https://goo.gl/1Xdv69>

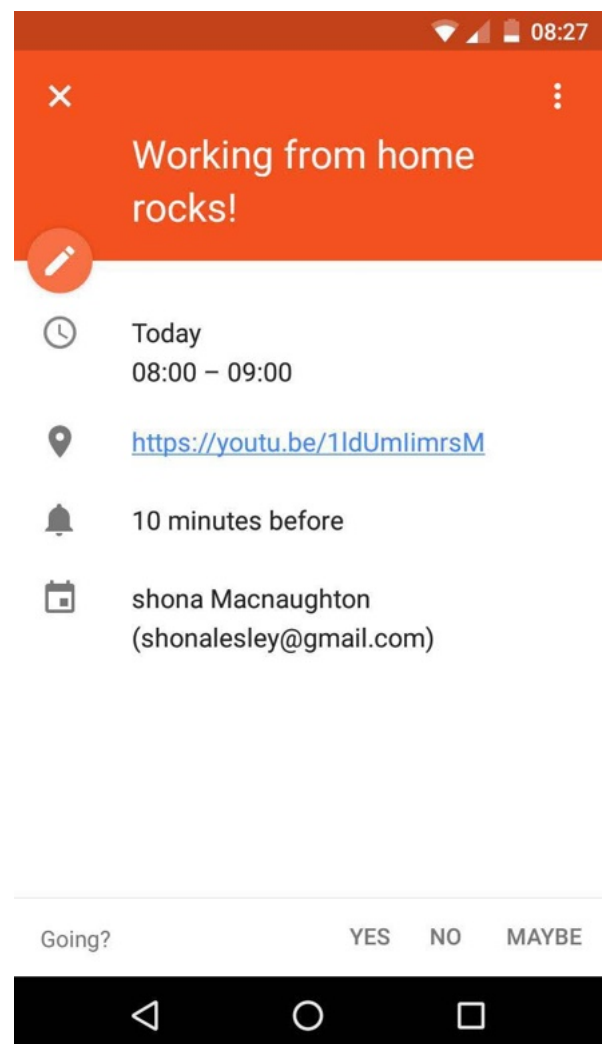
Irena Borić about the work: <https://goo.gl/NQMXii>

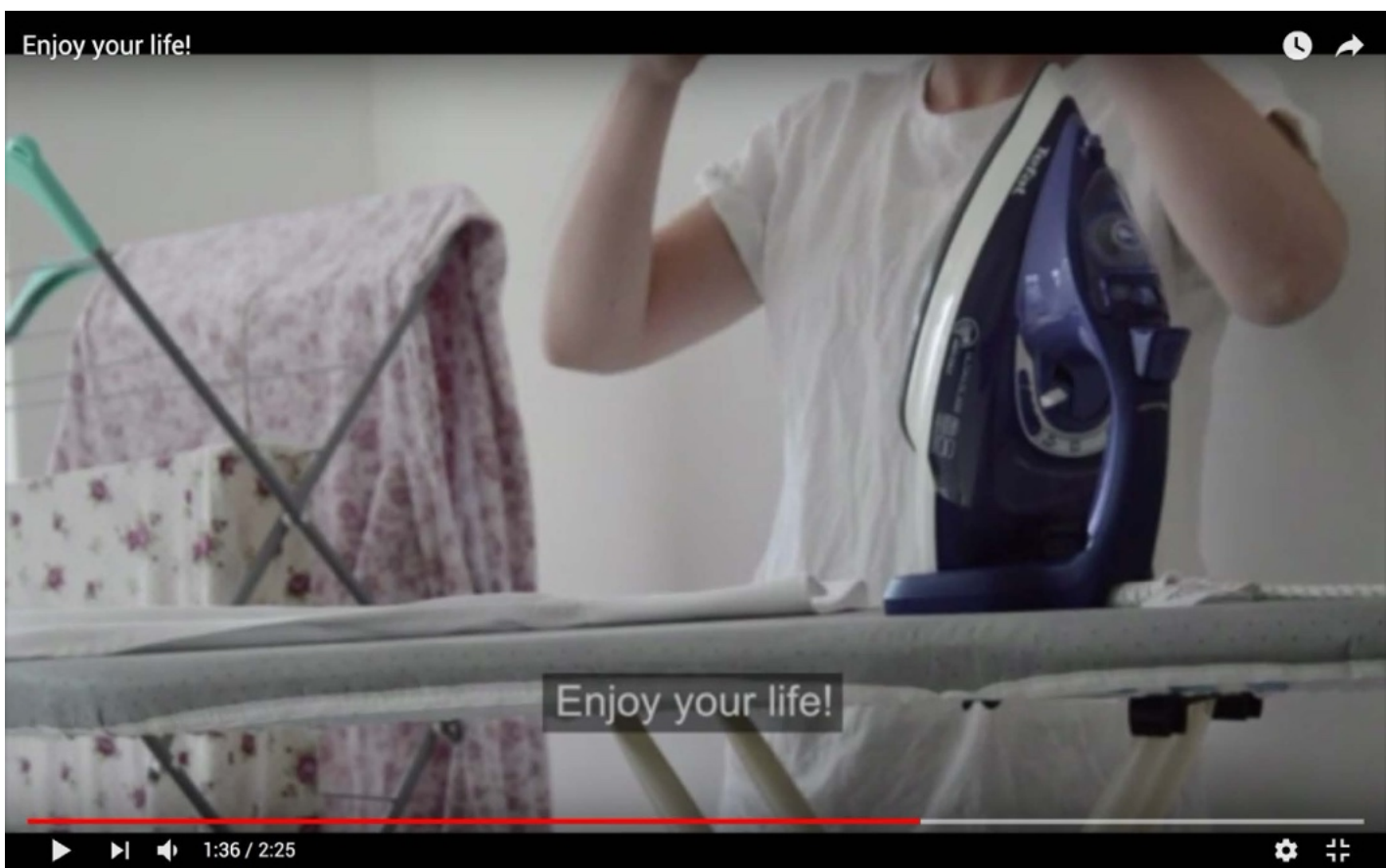
Ilovelyjob is a 24-hour online performance exhibited on 2 February 2017 by members of the Eastern Surf Collective Ana Kuzmanić, Francesca Nobilucci, and Shona Macnaughton.

Prior to the performance, potential participants were invited to subscribe to our mailing list. Email addresses were used for assembling a shared Google Calendar, which sent meeting notifications to all participants (ca 100 people). Notifications consisted of titles and links to video. Videos have been aired from our homes in Scotland in Croatia, and consisted of our reinterpretations of images found on social networks under hashtags related to various forms of work such as unpaid domestic work, internet work, work from home, etc. Following typical workday schedule, we developed a new collective narrative which reflects fetishization of work in the context of social networks.

2017 / Ilovely job! / online performance / Exhibited: 2017 net.cube gallery, Zagreb, Croatia / Documentation - Images taken during 24 hour performance on the 2th February 2017.

2017 / Ilovely job! / online performance /
Exhibited: 2017 net.cube gallery, Zagreb, Croatia /
Documentation - Video documentation <https://goo.gl/dzWntq>

Accept the mystery!

Eastern Surf

Performans, cca 2 hours

Exhibited: 2015 Accept the Mystery!, The Northern Charter, Newcastle, UK

Performance Documentation: <https://vimeo.com/134727561>

This collective work starts from investigation of language algorithms which create results of Instagram image search. Findings from the virtual worlds are reproduced in the physical worlds, thus creating a collective narrative based on images from the browser. Elements and characteristics from the virtual worlds and the physical worlds display what virtual platforms present as available: emotions, objects, words, and ways in which the physical is formed by the virtual. Misplacing things from the context of both worlds creates a choreography i.e. a script, which is then used as a base for a 2-hour long performance which includes audience in an interactive simulation of the collective narrative. We explore how virtual platforms, which should be mere reflections of the real world, shape our reality, narrow our choices, and form our opinions and wishes.

2015 / Accept the Mystery! / performance
Exhibited: The Northern Charter, Newcastle, UK
Performance Documentation - Images taken during 2 hour performance on the 4th July, 2015.

2015 / Accept the Mystery! / performance
Exhibited: The Northern Charter, Newcastle, UK
Performance Documentation - Images taken during 2 hour performance on the 4th July, 2015.

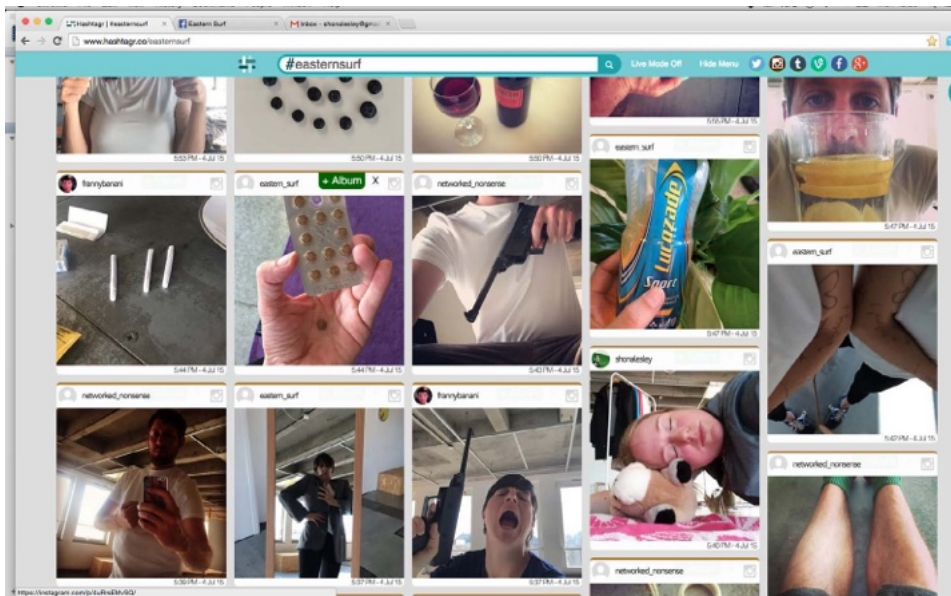
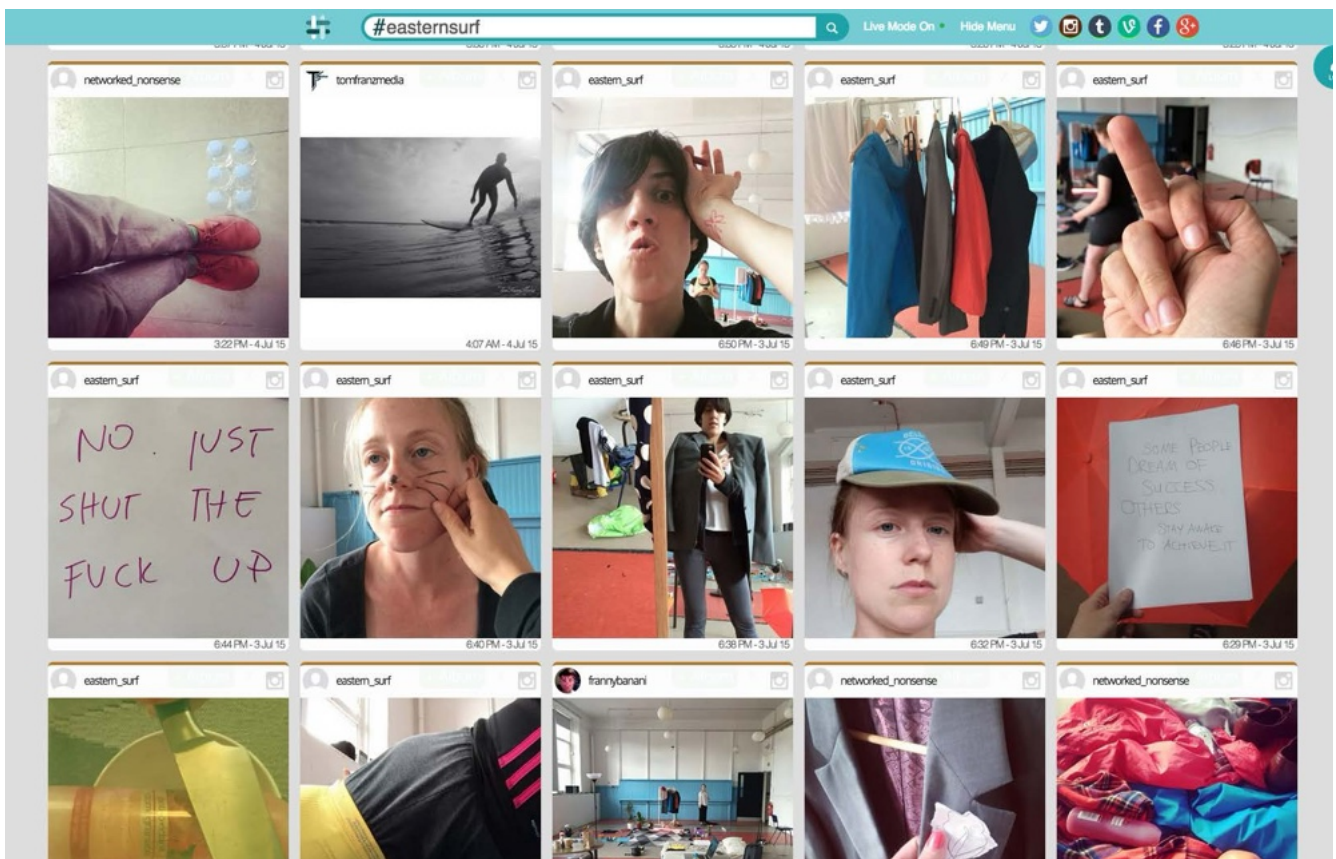

Image walls Accept the Mystery!
 The Northern Charter, Newcastle, UK
 (2015)
 Kinning Park Complex, Glasgow, UK
 (2015)

During each performance image walls are created as each image is reenacted creating a comic strip effect which demonstrate linkages between shared posts. A website is built with coding which uploads images directly from our smartphones. We require a white wall in order to project these images or a large flatscreen monitor installed on a wall adjacent to the performance.

Metamodel

<https://vimeo.com/76500578>

Eastern Surf

Technical info: architectural model Various material, (2 x 2 m) / video HD, 2'33" loop

Exhibited: 2012 Eastern Surf: Kernel Panic Control, Gallery Galženica, Velika Gorica, Croatia, 2012 Towards Enclosure, Embassy Gallery, Edinburgh, UK

Metamodel is an interactive virtual space where members of the collective simultaneously act digitally and implement digital actions into physical spaces. The metamodel is a fragmented document of all activities of the Eastern Surf collective in the physical world. It was developed during four years, while the collective has been performing various actions and interventions in private spaces of artists and public spaces in various cities. 3D models of physical spaces are expanded virtually and chronologically, thus creating a unique collage of spaces which are impossible either exclusively in physical worlds or exclusively in virtual worlds. Materialised in the form of an architectural model and 3D animation, the metamodel is a meeting point between these spaces. Metaspace has been developed as a scenography for collective's art research and also as a result of the process. It uses the tactical method, which consists of permanent adjustment to unexpected results of experiments in which authors control only input parameters. The unpredictable process resembles the ways people use virtual spaces, constantly fluctuating between one page to another, piling material on walls of own and other people's Facebook profiles, fragmenting and recombining own identities.

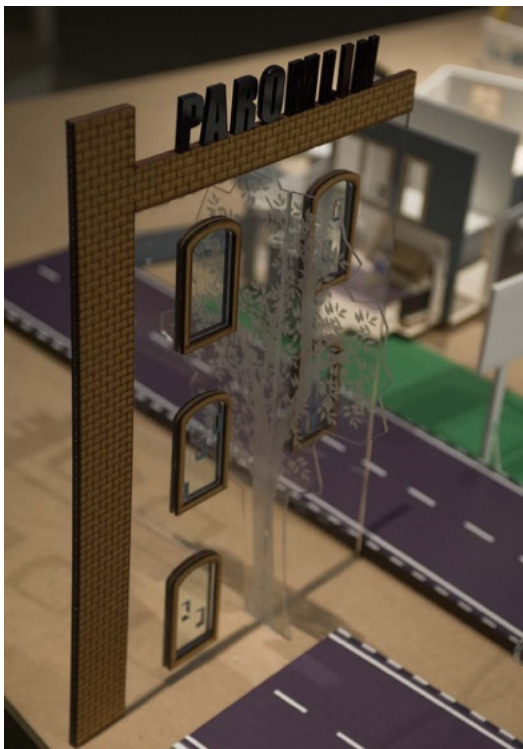
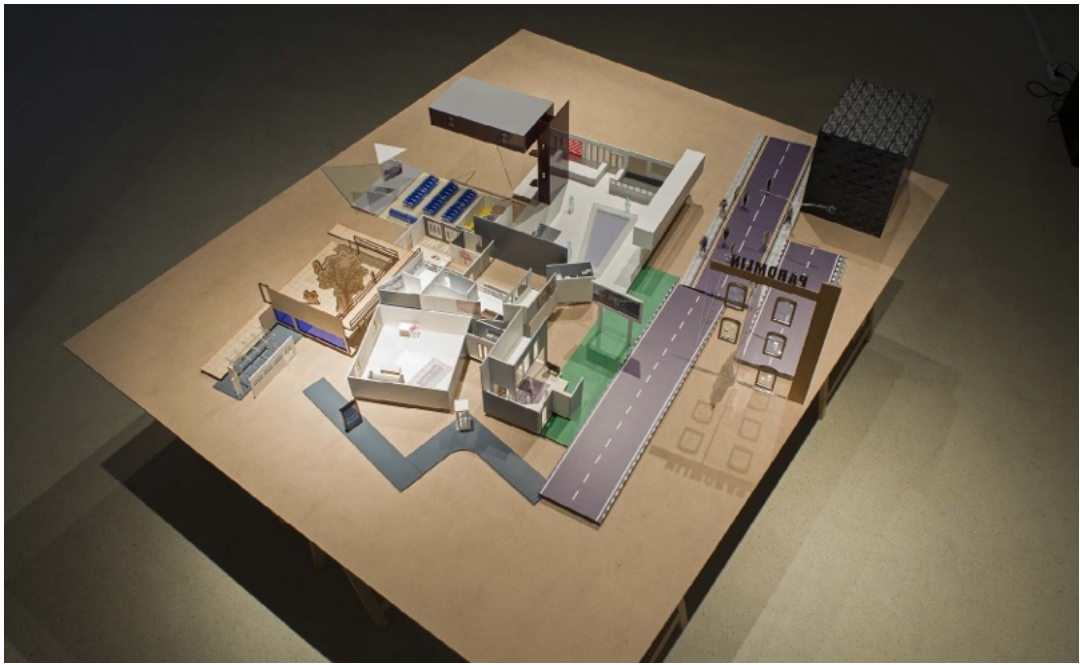

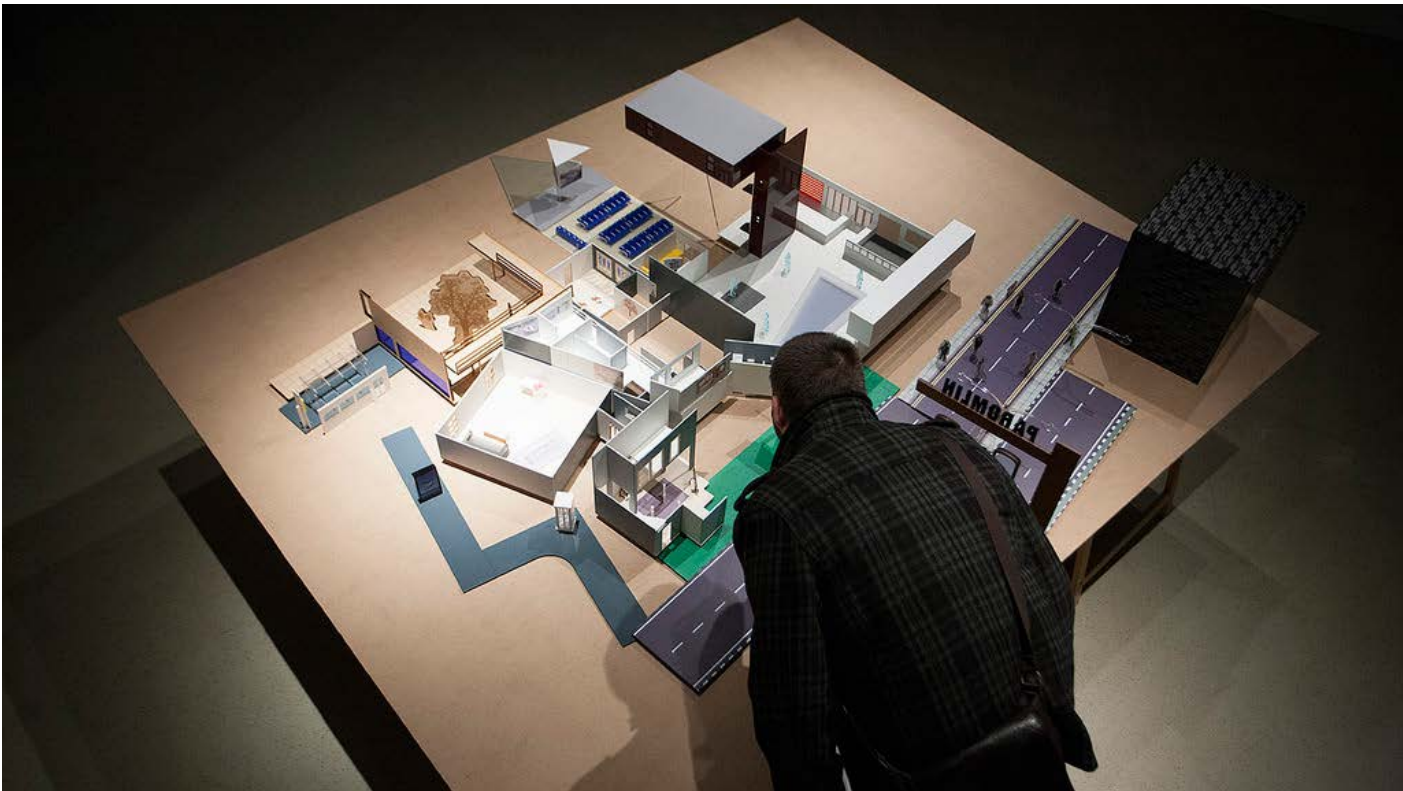
Metamodel / Video HD / 2'33" loop
Exhibited: 2012 Eastern Surf: Kernel
Panic Control, Gallery Galženica,
Velika Gorica, Croatia, 2012 Towards
Enclosure, Embassy Gallery, Edin-
burgh, UK, 2012 TORINOver 2012

Metamodel / Architectural model
Various material, (2 x 2 m)
Exhibited: 2012 Eastern Surf: Kernel
Panic Control, Gallery Galženica,
Velika Gorica, Croatia

CGI endtimes (Zagreb), CGI endtimes (Edinburgh)

Eastern Surf

Series of performances in Edinburgh and Zagreb

Installation, prints 4 × (180 × 220 cm), wood panels, spotlights

Exhibited: 2012 Eastern Surf: Kernel Panic Control, Gallery Galženica, Velika Gorica, Croatia, 2012 Towards Enclosure, Embassy Gallery, Edinburgh, UK

Quartermile Render Ghosts

Eastern Surf

Public performance intervention

Wallpaper print on vinyl, (12 × 3.1 m)

Exhibited: 2012 Eastern Surf: Kernel Panic Control, Gallery Galženica, Velika Gorica, Croatia

Photo documentation is [here](#)

CGI endtimes (Zagreb) CGI endtimes (Edinburgh) and Quartermile Render Ghosts critically inquire the idea of public space and its commercialisation through analysis of vanishing borders between the physical and the virtual, the private and the public. In gentrified public spaces of Zagreb and Edinburgh we conducted three performances. During these interventions, models, photographers, camera-people and random passers had replicated presentations of architectural simulations of certain spaces. In this way, what used to be a future vision of Laissez faire lifestyle becomes the 'artificial' reality which, through intervention of the security service, becomes expelled from the real public space. Photo documentation of the intervention is displayed in the form of the advertisement (poster, wall-sticker). The work critically explores the idea of public space and analyses its commercialisation in everyday discourse. Analysis observes results of expulsion of clear borders between the real and the virtual, the private and the public.

2012 / CGI endtimes (Zagreb) CGI endtimes (Edinburgh) / Series of performances in Edinburgh and Zagreb

Exhibited: 2012 Eastern Surf: Kernel Panic Control, Gallery Galženica, Velika Gorica, Croatia, 2012 Towards Enclosure, Embassy Gallery, Edinburgh, UK

Documentation of a performance photoshoot in a new estate development in Zagreb with young art students posing as wealthy professionals.

2012 / Quartermile Render
Ghosts Wallpaper print on
vinyl, (12 x 3.1 m)

Exhibited: 2012 Eastern Surf:
Kernel Panic Control, Gallery
Galženica, Velika Gorica,
Croatia

2012 / Quartermile Render
Ghosts
Public performance inter-
vention including models,
photographer, volunteer
participants, ourselves, and
accidental passerbys.

2012 / Quatermile Render
Ghosts Installation / prints 4 ×
(180 × 220 cm), wood panels,
spotlights

Exhibited: 2012 Towards Enclo-
sure, Embassy Gallery, Edinburgh,
UK

UK Security Fences installed in-
side the gallery space at Embassy
Gallery with photographs from
the above photoshoot.

Inbuilt render ghosts

<https://vimeo.com/49456178>

Eastern Surf
video, 3'00", loop,

Exhibited in: 2012 Eastern Surf: Kernel Panic Control, Gallery Galženica, Velika Gorica, Croatia, 2012 TORINOver 2012, Museo d'Arte Orientale, Turin, Italy; Monitor Metro Station of Torino, Turin, Italy; Stills - Scotland's Centre for Photography, Edinburgh, UK; Centralna Postaja, Maribor, Slovenia; WOLFART PROJECT SPACE, NAC Foundation, Rotterdam, The Netherlands; Librairie Mollat, Bordeaux, France; The Office contemporary art space affair, Castello di Ali Pashe Tepelena, Tirana, Albania; Patricia Fleming Projects, Glasgow, UK

Each artist records an advertising panel in own environment. During the process of video editing, each panel gets inserted with the video from another panel. With this intervention, the space normally used for propaganda loses its original content and becomes a window into the next scene - i.e. the space of meeting between various realities. The work critically analyses the fact that advertising panels, used for private interest, take up significant amounts of public space. The work hacks into the space of advertising, and returns it into the domain of public space.

2012 / Inbuilt render ghosts / Video / 3'00",
loop

Exhibited: Eastern Surf: Kernel Panic Control
Gallery Galženica, Velika Gorica, Croatia, 2012
TORINOver 2012, Museo d'Arte Orientale, Turin,
Italy; Monitor Metro Station of Torino, Turin,
Italy; Stills - Scotland's Centre for Photography,
Edinburgh, UK; Centralna Postaja, Maribor,
Slovenia; WOLFART PROJECT SPACE, NAC Found-
ation, Rotterdam, The Netherlands; Librairie
Mollat, Bor-deaux, France; The Office contem-
porary art space affair, Castello di Ali Pashe
Tepelena, Tirana, Albania; Patricia Fleming
Projects, Glasgow, UK

Eastern Surf Presents: Launch Live Stream Event

Eastern Surf

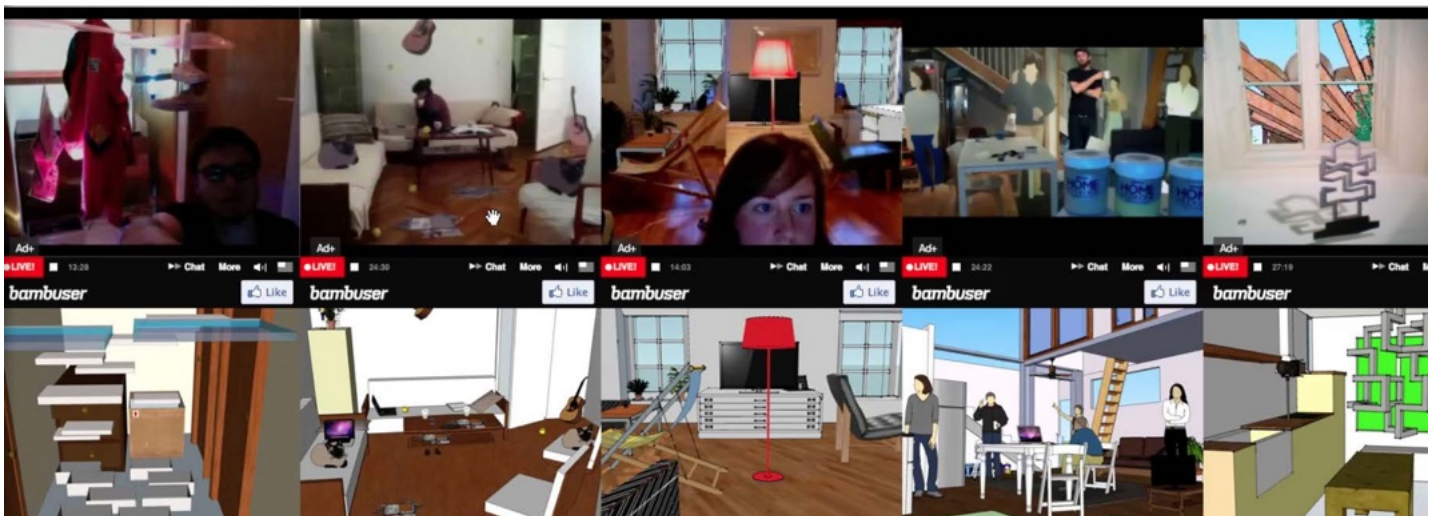
Online live event, streamed from London, Zagreb and Edinburgh, cca 2 hours

'Eastern Surf Presents: Launch Live Stream Event' is the second phase of development of the metamodel focused to private spaces. After intervening in each other's virtual spaces, members of Eastern Surf implement digital interventions into real spaces using installation and performance. The event is documented in the form of parallel direct video streaming from locations of all interventions. In this experiment, members of Eastern Surf question possible methods of common action at a distance and analyse effects and consequences of work within virtual environments.

2011 / Eastern Surf Presents: Launch Live Stream Event / Live Stream Event

Each participant swapped virtual models of their own homes and made a virtual intervention in another participant's home. These were then given back to the original owner who then had to realise the intervention in real space. The results were broadcast live.

Real World Models know where they are

Eastern Surf

Installation, dimensions variable

Exhibited: 2011 EasternSurf presents Real World Models know where they are, Rhubaba Studios, Edinburgh, UK

'Real World Models know where they are' is the first phase of development of the metamodel. In this, experimental phase, members of the arts collective use online dialogue to try and find own method of work within virtuality. Artists internalize the common virtual space as own workspace, and analyse its characteristics. They question formation of dialogue by tools of communication. Segments of virtual dialogues and spaces are materialized in physical spaces.

2011 / Real World Models that know where they are /
Installation / dimensions variable
Exhibited: EasternSurf presents Real World Models know
where they are, Rhubaba Studios, Edinburgh, UK

2012 / Whiskey Bond/ Video and radio show /video 2'39"
Exhibited: 2012 The MutualCharter, Glasgow International
Festival, Glasgow, UK

Video and photographs from performance at The Whiskey
Bond, Glasgow.
<https://vimeo.com/43412030>

